

ECC
DENETİM

MEVZUAT SİRKÜLERİ

2021/72 03/11/2021

İLETİŞİM BİLGİLERİ

ADRES:
İçerenköy Çayır Cad. Nehir
Plaza No:9/25
34752 Ataşehir- İstanbul

TELEFON:
0216 213 0550

WEB SİTESİ:
www.eccdenetim.com

E-POSTA:
ecc@eccdenetim.com

*ECC Denetim is collaborating
with [Andersen Global](#) in Turkey*

7338 sayılı Kanunla Vergi Kanunlarında Yapılan Değişiklikler

GENEL AÇIKLAMA

Resmi Gazete'nin 26 Ekim 2021 tarihli ve 31640 sayılı nüshasında yayınlanan 7338 sayılı Vergi Usul Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla, mali mevzuatta önemli değişiklikler yapılmıştır. Ekte düzenlenmiş şekilde yer verilen toplam 65 maddeden oluşan Kanun ile aşağıdaki vergi Kanunlarında değişiklikler yapılmıştır.

- Kurumlar Vergisi Kanunu (59-62. maddeler)
- Gelir Vergisi Kanunu (1-11. maddeler)
- Katma Değer Vergisi Kanunu (55. madde)
- Vergi Usul Kanunu (12- 52. maddeler)
- Özel Tüketim Vergisi Kanunu (56-57. maddeler)
- Dijital Hizmet Vergisi (63. madde)
- Damga Vergisi Kanunu (53-54. maddeler)
- Bankacılık Kanunu (58. madde)

Kanunun 64. maddesi yürürlüğe giriş tarihlerini ve 65. maddesi yürürlük yetkisini düzenleyen maddelerdir.

Yukarıdaki içerikten ve kanun metninden görüldüğü üzere, Vergi Usul Kanunu'nda kapsamlı değişiklikler yapılmıştır.

Bunun yanı sıra Gelir Vergisi Kanunu'nda da çok sayıda değişiklik yapılmıştır. Bu yasayla ayrıca Kurumlar, Katma Değer, Damga, Özel Tüketim ve Dijital Hizmetler Vergisi Kanunlarında da değişiklikler yapılmıştır.

İzleyen bölümlerde yapılan değişiklikler kısaca özetlenmiştir.

KURUMLAR VERGİSİ KANUNU'NDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda yapılması öngörülen değişiklikler ile de kurumların sermaye artırımını yaparak sermaye yapılarını güçlendirmeleri teşvik edilmekte, yatırım harcamaları dolayısıyla hak kazanılan yatırıma katkı tutarlarının bazı vergi borçlarından mahsup edilmesine imkân tanınmaktadır. Konuyla ilgili iki farklı yasa maddesi bulunmaktadır.

İNDİRİMLİ KURUMLAR VERGİSİ TEŞVİKİ VERGİ BORÇLARINA MAHSUP EDİLEBİLECEKTİR.

KVK'nun 32/A maddesinde yer alan indirimli kurumlar vergisi uygulaması ile, teşvik belgesine bağlanmış yatırım harcamalarının bir kısmına, kurumlar vergisi düşürülmek suretiyle teşvik uygulanmaktadır.

Diğer taraftan, 7338 sayılı Kanunun 60'ncı maddesi ile bu kuralda önemli bir değişiklik yapılmıştır. Buna göre, vergi indirimi tutarının bir kısmının, (ÖTV ve KDV dışındaki) vergi borçlarına mahsubuna imkân sağlanmaktadır. Mahsupta kullanılan tutar için ayrıca indirimli kurumlar vergisi uygulanmaz.

Uygulamanın detayları, 7338 sayılı Kanunun 60'ncü maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesine eklenen 8'nci fıkrasında aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir.

“(8) Yatırım teşvik belgesi bazında yapılan yatırım harcamasına yatırıma katkı oranının uygulanmasıyla belirlenen tutarın %10'luk kısmı, kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken ayı takip eden ikinci ayın sonuna kadar talep edilmesi şartıyla, özel tüketim vergisi ve katma değer vergisi hariç olmak üzere tahakkuk etmiş diğer vergi borçlarından terkin edilmek suretiyle kullanılabilir. Terkin talebinde bulunulabilecek tutar, hak edilen yatırıma katkı tutarından indirimli kurumlar vergisi yoluyla kullanılan yatırıma katkı tutarının düşülmesinden sonra bulunan tutarın yarısından fazla olamaz. Diğer vergi borçlarının terkinini suretiyle kullanılan tutarın bir katına isabet eden yatırıma katkı tutarından vazgeçildiği kabul edilir, diğer vergilerden terkinini talep edilen tutar ile vazgeçilen yatırıma katkı tutarları dolayısıyla vergi matrahına indirimli oranda kurumlar vergisi uygulanmaz. Bu fıkra kapsamında diğer vergi borçlarından terkin edilebilecek toplam tutar, ilgili yatırım teşvik belgesi kapsamında fiilen yapılan yatırım harcamalarına, yatırıma katkı oranı uygulanmak suretiyle hesaplanan tutarın %10'undan fazla olamaz.”

İndirimli kurumlar vergisi uygulamasına ilişkin bu düzenleme, 1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak yatırım harcamalarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmektedir.

NAKDİ SERMAYE İNDİRİMİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMIŞTIR

Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 10/1 bendi uyarınca, nakdi yapılan sermaye artışlarında, artırılan sermaye tutarı için hesaplanan faizin belli bir oranının, kurumlar vergisi matrahından düşülmesine imkân sağlanmaktadır. Kanunda yer alan %50 oranı, 7338 sayılı Kanunun 59'ncü maddesi uyarınca, yurt dışından getirilen nakit ile karşılanan nakdi sermaye artışları için %75 olarak belirlenmiştir.

Yapılan değişiklik, 7338 sayılı Kanunun Resmi Gazete'de yayımlandığı 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

GELİR VERGİSİ KANUNU'NDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

DÖRDÜNCÜ DÖNEM GEÇİCİ VERGİ BEYANI KALDIRILMIŞTIR

Hem gelir vergisi hem de kurumlar vergisi mükellefleri için 4'ncü dönem geçici vergi beyannameleri kaldırılmaktadır. Bu nedenle hem gelir vergisi ve hem de kurumlar vergisi mükelleflerinin 17 Şubat tarihinde vermeleri gereken geçici vergi beyannameleri, 1 Ocak 2023 tarihinden itibaren verilmeyecektir.

7338 sayılı Kanununun 9'uncu maddesi ile yapılan bu düzenlemenin, 2022 yılı kazançları için yürürlüğe girmesi ön görülmüştür. **Bu nedenle, 2021 yılı için dördüncü dönem geçici vergi beyannamesi 14 Şubat 2022 tarihine kadar verilmek durumundadır.**

Öte yandan, Kanun teklifinde gelir ve kurumlar vergisi beyanlarının birer ay öne alınması şeklinde değişiklikler yer almaktaydı. Söz konusu düzenlemeler, TBMM genel kurul görüşmeleri sırasından kanun teklifinden çıkarılmıştır. Dolayısıyla yıllık gelir vergisi beyannamelerinin Mart ayında, kurumlar vergisi beyannamelerinin ise hesap döneminin kapanışını izleyen dördüncü ay (Nisan) içinde verilmesi uygulaması devam etmektedir.

UYUMLU MÜKELLEF VERGİ İNDİRİMİ DÜZENLEMESİ BİR KEZ DAHA DEĞİŞTİRİLMİŞTİR

Vergi uyumunu artırma ve vergi ödevlerini yerine getiren mükellefleri ödüllendirme amacıyla 2017 yılında "uyumlu mükellef vergi indirimi" gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerine getirilmiştir. Buna göre vergi beyanlarını düzenli veren, hakkında ikmalen veya re'sen tarhiyat bulunmayan, vergi borcu bulunmayan mükellefler %5 oranında eksik kurumlar vergisi (ve gelir vergisi) ödemek suretiyle ödüllendirilmek istenmişti. Ancak yasal düzenlemenin çok sert düzenlenmiş olması nedeniyle, oldukça az sayıda mükellef bu imkândan yararlanabilmiş ve birçok mükellef ise hatalı uygulamadan dolayı cezalandırılmıştır. Mükelleflerin mağduriyetlerini ortadan kaldırmak amacıyla 2017 yılında yeniden düzenlenen GVK'nun 121'nci maddesi, bir kez daha değişiklik yapılmaktadır. Yapılan düzenleme Kanun gerekçesinde aşağıdaki cümlelerle ifade edilmektedir.

*"Yapılan yeni düzenleme ile, GVK'nın 121'nci maddesinde değişiklik yapılmakta, indirimden yararlanma koşulu olan indirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile önceki iki yılda haklarında tarhiyat yapılmamış olması koşulu, **yapılan tarhiyatların kesinleşmesine bağlanmaktadır.** Dolayısıyla maddede belirtilen süre içerisinde haklarında tarhiyat yapılmış olmakla birlikte tarhiyatın kesinleşmemiş olması halinde de mükelleflerin anılan indirimden yararlanabilmeleri amaçlanmaktadır.*

Ayrıca, söz konusu süre içerisinde **kesinleşen tarhiyatın** GVK md.121/1'de **belirlenen indirim tutar sınırının %1 inden az olması durumunda da indirimden yararlanma şartları ihlal edilmiş sayılmayacaktır.** Örneğin 2021 yılında verilecek beyannameler için bu tutar 1.500.000 TL olarak belirlenmiştir. 1/1/2022 tarihinden itibaren verilecek beyannameler için bu sınırın 1.750.000 TL olarak belirlenmesi durumunda 2019, 2020 ve 2021 yıllarında yapıлып kesinleşen tarhiyatın 17.500 TL yi geçmemesi durumunda indirim şartı ihlal edilmiş sayılmayacaktır.

Ayrıca, indirimden yararlanmak için ilk aşamada ilgili yıllar itibarıyla kesinleşmiş tarhiyat olmaması kuralı getirildiği için, yapılan tarhiyatın indirimden yararlanıldıktan sonra kesinleşmesi durumunda yararlanılan indirimin mükelleften geri alınmasına ilişkin hüküm madde metninden çıkarılmaktadır.

Diğer taraftan, maddeyle mezkûr bentteki vergi indiriminden yararlanılabilmesi için beyana tabi vergi türleri itibarıyla kesinleşmiş bir tarhiyat bulunmaması koşulunda da değişiklik yapılmakta, ikmalen, re'sen veya idarece yapılmış ve **kesinleşmiş bir tarhiyat bulunmaması koşulu vergi beyannamelerindeki vergi türleri itibarıyla sınırlandırılmaktadır**. Dolayısıyla kesinleşmiş tarhiyat bulunmaması kuralı maddenin beşinci fıkrasında tanımlanan vergi beyannameleriyle sınırlanmakta olup örneğin damga vergisi beyannamesi bu beyannameler arasında sayılmadığından damga vergisi beyannamesinin verilmemesi veya eksik beyanda bulunulması nedeniyle yapılmış kesinleşen tarhiyatlar tutarına bakılmaksızın indirim şartının ihlali sayılmayacaktır."

Yapılan bu düzenleme 1/1/2022 tarihinden itibaren verilmesi gereken yıllık gelir ve kurumlar vergisi beyannamelerinde uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmektedir.

BASİT USULDE VERGİYE TABİ TUTULAN TİCARİ KAZANÇ SAHİPLERİNİN GELİRLERİ VERGİDEN İSTİSNA EDİLMİŞTİR

GVK'nın 46'ncı maddesine göre basit usulde tespit edilen kazançlara istisna getirilmiştir. 7338 sayılı Kanunun 1'nci maddesi ile Gelir Vergisi Kanunu'na eklenen mükerrer 20/A maddesi ile söz konusu istisna düzenlemesi yapılmaktadır.

Yapılan bu düzenleme ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 47 ve 48 inci maddelerinde yazılı şartları topluca haiz olup basit usulde vergilendirilen ve 51 inci maddede sayılan basit usulden faydalanamayacaklar arasında yer almayan mükelleflerin ticari kazançları, gelir vergisinden istisna edilmektedir. İstisna kapsamındaki bu kazançlar için yıllık beyanname verilmeyecek ve diğer gelirler dolayısıyla beyanname verilmesi halinde de bu kazançlar beyannameye dâhil edilmeyecektir.

Basit usulde vergilendirilen kişilere dönük istisna düzenlemesi, 1 Ocak 2021'den itibaren elde edilen kazançlara uygulanacaktır. Bu nedenle, madde kapsamına giren kişiler, basit usul kapsamı gelirleri için 2022 yılının Şubat ayı içerisinde beyanname vermeyecek ve 2021 kazançları için gelir vergisi ödemeyeceklerdir.

SOSYAL MEDYA FENOMENLERİNE VE YAZILIMCILARA DÖNÜK VERGİ DÜZENLEMESİ YAPILMIŞTIR

Kamuoyunda sosyal medya fenomeni olarak tanınan kişilerin kazançlarının vergilendirilmesine dönük olarak Gelir Vergisi Kanunu'na eklenen Mükerrer Madde 20/B ile özel bir düzenleme yapılmıştır. 7338 sayılı Kanunun 2'nci maddesine yer alan düzenleme ana hatları ile aşağıdaki gibidir.

Gelir Vergisi Kanunu'na yeni eklenen Mükerrer 20/B Madde kapsamında sayılan gelirler bir yandan istisna edilirken, diğer yandan %15 oranında stopaj ile vergilendirilmektedir. Yıllık

gelirin 650.000 TL'yi aşması halinde ise, istisna geçersiz kalacak ve stopaj uygulanmayacak gelir, genel ilkeler çerçevesinde vergiye tabi tutulacaktır.

Mükerrer Madde 20/B kapsamı gelirler aşağıdaki gibidir.

- Sosyal medya aracılığı ile paylaşılan metin, görüntü, ses, video gibi içerik paylaşımlarından elde edilen gelirler
- Telefon, tablet gibi mobil cihazlar için uygulama geliştirenlerin uygulama satış/paylaşım platformlarından elde edilen kazançlar

İstisnadan yararlanmak için Türkiye'de kurulu bankalarda hesap açılması ve bu faaliyetlerden elde edilen tüm hasılatın münhasıran bu hesap aracılığı ile tahsil edilmesi şarttır.

Ayrıca istisnadan yararlanmak için bir yılda elde edilen hasılatın 650.000 TL'nı geçmemesi gerekir.

Bankalar açılan hesaplara yapılan aktarım tutarları üzerinden %15 oranında stopaj yapmak zorundadırlar.

Diğer taraftan, GVK mük. md. 22/B kapsamında istisna edilen bu faaliyetler aynı zamanda, Katma Değer Vergisinden de istisna hale getirilmiştir. Söz konusu istisna düzenlemesi, 7338 sayılı Kanunun 55'nci maddesi ile KDVK md.17/4-a bendine yapılan ekleme ile düzenlenmiştir.

Bir takvim yılı içerisinde bu kapsamda elde ettiği kazançları toplamı belirlenen sınırı (2021 yılı için bu rakam 650.000 TL'dir) aşmayan mükelleflerin hasılatları üzerinden tevkif suretiyle ödenen vergiler nihai vergi olacak, ayrıca bu kazançları için yıllık beyanname verilmeyecek veya diğer gelirler için beyanname verilmesi halinde bu kazançlar beyannameye dâhil edilmeyecektir.

İstisna uygulamasına ilişkin detaylar 7338 sayılı Kanunun 2'nci maddesi ile GVK'na eklenen mükerrer 20/B maddesinde yer almaktadır. Madde düzenlemesi, 1 Ocak 2022 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanacaktır. Bu nedenle, 2021 sonuna kadar elde edilen kazançlar genel ilkelere göre vergilendirilecektir.

ÇİFTÇİLERE YAPILAN DESTEK ÖDEMELERİ GELİR VERGİSİNDEN İSTİSNA EDİLMİŞ VE ÖNCEDEN YAPILAN KESİNTİLERİN İADESİNE KARAR VERİLMİŞTİR

Kamu kurumları tarafından yapılan tarımsal destekleme ödemeleri gelir vergisinden istisna edilmiştir. Yapılan bu düzenleme ile çiftçilere yapılan bu ödemelerden vergi kesintisi yapılması önlenmiş olmaktadır.(7338 s. Kanun md.3)

Yapılan değişiklikle paralel bir şekilde, GVK'nun 94'ncü maddesinde konuya ilişkin tevkifat düzenlemesi kaldırılmıştır (7338 sayılı Kanun md.7).

Ayrıca 26 Ekim 2021 tarihinden önce tarımsal destek ödemelerinden yapılan vergi kesintileri, VUK'nun 112/4 maddesi hükmüne göre, faizi ile birlikte iade edilecektir. (7338 sayılı Kanun md. 11, GVK geçici md. 92).

7338 kanununun 3, 7 ve 11'nci maddeleriyle yapılan bu düzenlemeler, 7338 sayılı Kanunun resmi gazetede yayımı 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

VERGİ USUL KANUNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

YUK USUL DÜZENLEMESİ İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

VERGİ İNCELEMELERİNİN YAPILACAĞI YER DAİREDE ŞEKLİNDE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR

7338 sayılı Kanun öncesi düzenlemelerde, vergi incelemeleri kural olarak mükelleflerin işyerinde yapılmaktadır. Konuyu düzenleyen Vergi Usul Kanunu'nun 139. maddesi, 7338 sayılı Kanunun 17'nci maddesi ile değiştirilmiştir. 1 Temmuz 2022 tarihinde yürürlüğe girecek olan yeni düzenleme uyarınca, vergi incelemesinin mükellefin işyerinde yapılması kuralı son bulmaktadır. Anılan tarihten itibaren vergi incelemelerinin yapılacağı yer kural olarak Vergi İnceleme personelinin işyeri olacaktır.

VERGİ İNCELEMESİNİN BAŞLANGICI, YAZILI OLARAK MÜKELLEFE BİLDİRİLECEKTİR

7338 sayılı Kanun öncesi düzenlemelerde, belki incelemelerde olarak işe başlama tutanağının imzalanması ile başlamaktadır. 1 Temmuz 2022 tarihinden itibaren, işe başlama tutanağı düzenlenmesi mecburiyeti kaldırılmıştır. Ancak vergi incelemesine başlangıcı göstermek üzere, vergi incelemesinin başlangıcına ilişkin olarak mükellefe yazılı bildirim yapılacaktır. Söz konusu düzenleme 7338 sayılı Kanunun 18'nci maddesi ile yapılmıştır.

HAZİNE VE MALİYE BAKANLIĞI'NA ELEKTRONİK ORTAMDA VERGİ DAİRESİ KURABİLME YETKİSİ VERİLMİŞTİR

7338 sayılı Kanununun 12'nci maddesi ile, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 4 üncü maddesi değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklik, fiziki ortamdan bağımsız olarak elektronik ortamda vergi dairesinin kurulması, vergi dairelerinin diğer vergi dairelerinin şubesi olarak belirlenmesi suretiyle mükelleflere hızlı ve etkin hizmet verilebilmesinin sağlanması, vergi dairesince yapılan işlemlerin elektronik ortamda kurulan vergi daireleri tarafından da yerine getirilmesini temin edecek düzenlemeler yapma konusunda Hazine ve Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI GÖREV ALANINA AİT İŞLERİ YAPANLARA SIR SAKLAMA ZORUNLULUĞU GETİRİLMİŞTİR

7338 sayılı Kanununun 13'ncü maddesi ile Vergi Usul Kanunu'nun vergi mahremiyetine ilişkin 5'nci maddesi değiştirilmiştir. Bu düzenleme ile, Gelir İdaresi Başkanlığının görev alanına ilişkin işlerde hizmet alımı yoluyla çalıştırılanların yanı sıra hizmet alımı yapılanların ortak ve yöneticilerinin de bu görev ve sıfatları nedeniyle mükellefin ve mükellefle ilgili kimselerin şahıslarına, muamele ve hesap durumlarına, işlerine, işletmelerine, servetlerine veya mesleklerine müteallik olmak üzere öğrendikleri sırları veya gizli kalması lazım gelen diğer hususları ifşa edememeleri ve kendilerinin veya üçüncü şahısların nef'ine kullanamamalarını temin etmek üzere bu kişiler de 213 sayılı Kanunun 5 inci maddesi kapsamına alınmaktadır.

Söz konusu zorunluluğun ihlal edilmesi halinde, Vergi Usul Kanunu'nun 362'nci maddesinde yapılan atıf uyarınca Türk Ceza Kanunu'nun 239 uncu maddesi hükümlerine göre cezalandırılır. TCK md. 239 kapsamı suçları işleyenler 1 yıldan 3 yıla kadar hapis ve 5000 güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.

YURT DIŞINDA BULUNAN KİMSELERE TEBLİGAT USULÜ DEĞİŞTİRİLMİŞTİR

Yabancı ülkede bulunanlara daha hızlı bir şekilde tebligat yapma amacıyla yapılacak tebligat usulü değiştirilmiştir.

Yabancı ülkelerde bulunan kimselere tebliğ olunacak evraklar, Gelir İdaresi Başkanlığına gönderilmeksizin, vergi dairesi başkanlıkları veya defterdarlıklar tarafından doğrudan yurtdışı temsilciliklerine gönderilebilecektir.

Detaylar için Vergi Usul Kanunu'nun 7338 sayılı Kanununun 14'ncü maddesiyle değişik 97'nci maddesine bakılabilir.

İLAN YOLUYLA TEBLİGAT USULÜNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMIŞTIR

İlan yoluyla tebligat usulünün şekli, Vergi Usul Kanunu'nun 104'ncü maddesinde düzenlenmiştir. Yeni yapılan düzenleme ile 3600 TL ve üzerindeki vergi/ceza vb. işlemlerle ilgili ilanların ayrıca Gelir İdaresi Başkanlığı ve ilgili Kamu Kurumu internet sitesinde de ilan edilebileceğine dönük düzenleme yer almaktadır.

Uygulamanın detayları için Vergi Usul Kanunu'nun 7338 sayılı Kanununun 15'inci maddesiyle değişik 104'üncü maddesine bakılabilir.

DÜZELTME İŞLEMLERİNE İLİŞKİN GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI'NA YETKİ VERİLMİŞTİR

Vergi uygulamalarında hataların giderilmesi, Vergi Dairesi müdürünün yetkisi dahilindedir. Ancak VUK'nun 120'nci maddesine yapılan ekleme ile düzeltme konusunun kullanılmasına ilişkin olarak Gelir İdaresi Başkanlığı'na yetki verilmiştir.

KAMU KURUM VE KURULUŞLARI TARAFINDAN GELİR İDARESİ İLE PAYLAŞILAN BİLGİLER

VUK'na eklenen 170/A maddesi ile kamu kurum ve kuruluşları tarafından Hazine ve Maliye Bakanlığı'na elektronik ortamda paylaşılan bilgiler, mükellefler tarafından yapılmış bildirim olarak kabul edilebilmektedir.

DEFTER VE BELGE DÜZENİ İLE İLGİLİ DÜZENLEMELER

GİDER PUSULASI KULLANIMI GENİŞLETİLMİŞTİR

Gider pusulasının düzenleyen Vergi Usul Kanunu'nun 234'ncü maddesi yeniden düzenlenmiştir. Düzenleme ile getirilen yenilikler aşağıdaki gibidir.

- Gider pusulasının kullanımı, “belge düzenlenmek zorunda olmayanlardan alımlar” şeklinde tanımlanarak gider pusulasının kullanım alanı genişletilmiştir.
- Banka, PTT ve benzeri ödeme kuruluşlarınca düzenlenen belgeler, gerekli bilgileri içermesi halinde gider pusulası yerine geçecektir.

- Vergi Usul Kanunu'na göre belge düzenleme zorunluluğu bulunmayan kamu kurum ve kuruluşlarının, tabi oldukları ilgili mevzuat dâhilinde, yaptıkları işler veya sattıkları mallar için düzenledikleri belgeler gider pusulası yerine geçmektedir.
- Gider pusulasının 7 gün içinde düzenlenmesi zorunluluğu getirilmiş bu sürede düzenlenmeyenlerin hiç düzenlenmemiş sayılmasına ilişkin kural getirilmiştir.

VUK'nun gider pusulasını düzenleyen 234'ncü maddesinin güncel hali aşağıdaki olmaktadır.

“Gider pusulası:

Madde 234- Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle defter tutmak mecburiyetinde olan serbest meslek erbabı ve çiftçiler, bu Kanun kapsamındaki belgeleri düzenleme zorunluluğu bulunmayanlara yaptırdıkları işler veya onlardan satın aldıkları mallar (gerçek usulde vergilendirilmeyen çiftçilerden satın aldıkları mallar hariç) için işi yapana veya malı satana imza ettirecekleri gider pusulası düzenlerler. Vergiden muaf esnaf için düzenlenen gider pusulası, bu kişiler tarafından verilmiş fatura hükmündedir.” Gider pusulası, işin mahiyeti, emtiyanın cins ve nev'i ile miktar ve bedelini ve iş ücretini ve işi yaptıran ile yapanın veya emtiayı satın alan ile satanın adlarıyla soyadlarını (Tüzel kişilerde unvanlarını) ve adreslerini ve tarihi ihtiva eder ve iki nüsha olarak tanzim ve bir nüshası işi yapana veya malı satana tevdi olunur.

Gider pusulası, malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren azami yedi gün içinde düzenlenir. Bu süre içerisinde düzenlenmeyen gider pusulası hiç düzenlenmemiş sayılır. İkinci fıkrada belirtilen bilgileri ihtiva etmeleri kaydıyla;

a) Malın veya hizmetin bedelinin, dördüncü fıkrada belirtilen süre dâhilinde satıcıya; 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununda tanımlanan banka, 20/6/2013 tarihli ve 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanun kapsamında yetkilendirilmiş ödeme kuruluşları veya 9/5/2013 tarihli ve 6475 sayılı Posta Hizmetleri Kanununa göre kurulan Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi aracılığıyla ödenmesi halinde, bu kurumlarca düzenlenen belgeler,

b) 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun kapsamında satın alınan malların gider pusulası düzenlemek zorunda olanlara iade edilmesinde, 6502 sayılı Kanun uyarınca iade edilecek tutarların, (a) bendinde yer alan kurumlar aracılığıyla iadesinde bu kurumlarca düzenlenen belgeler,

c) Bu Kanuna göre belge düzenleme zorunluluğu bulunmayan kamu kurum ve kuruluşlarının, tabi oldukları ilgili mevzuat dâhilinde, yaptıkları işler veya sattıkları mallar için düzenledikleri belgeler, gider pusulası yerine geçer.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

7338 sayılı Kanununun 23'ncü maddesi ile yapılan değişiklik 1 Kasım 2021 tarihinde yürürlüğe girmektedir.

Gerek Türk Ticaret Kanunu, gerekse Vergi Usul Kanunu uyarınca yasal defterlerin açılış ve kapanışları tasdike tabiidir. 7338 sayılı Kanununun 20'nci maddesi ile VUK'na eklenen 226/A maddesi uyarınca defterler için süresinde berat alınması, elektronik olarak tutulan defterlerin tasdiki anlamına gelmektedir. Öte yandan, berat alınması ve onay işlemlerinde belirlenen usul, esas ve sürelerle uyulmaması halinde ise defterlerin tasdik ettirilmemiş sayılması öngörülmektedir.

ELEKTRONİK ORTAMDA DÜZENLENEN BELGELERDE ŞEKİL ŞARTLARINA UYULMAMASINA DÖNÜK DÜZENLEME

Vergi Usul Kanunu'nun 227. maddesi uyarınca, kağıt ortamdaki belgelerin VUK'ta yazılı zorunlu bilgileri içermemesi halinde, hiç düzenlenmemiş sayılmaktaydı. Söz konusu yasal düzenleme, çeşitleri giderek artan, elektronik bilgileri içerecek şekilde genişletilmiştir. Zorunluluğu düzenleyen Vergi Usul Kanunu'nun 227/3 düzenlemesi aşağıdaki gibi olmaktadır.

Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dâhil olmak üzere, bu Kanuna göre kullanılan veya bu Kanunun Maliye ve Gümrük Bakanlığına verdiği yetkiye dayanılarak, kullanma mecburiyeti getirilen belgelerin, öngörülen zorunlu bilgileri taşımaması halinde bu belgeler vergi kanunları bakımından hiç düzenlenmemiş sayılır.

Bu düzenlemeye paralel olarak Vergi Usul Kanunu'nun ceza maddelerinde de değişiklik yapılmıştır.

7338 sayılı Kanununun 21'nci maddesi ile yapılan değişiklik 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

YEMİNLİ MALİ MÜŞAVİR RAPORU İBRAZ SÜRESİNE İLİŞKİN DÜZENLEME YAPILMIŞTIR

213 sayılı Kanununun mükerrer 227 nci maddesinde yapılan değişiklikle, yararlanılması yeminli mali müşavirlerce düzenlenmiş tasdik raporu ibraz şartına bağlanan muafiyet, istisna, zarar mahsubu ve benzeri konularda, tasdik raporunun ilgili mevzuat ve mezkûr maddenin üçüncü fıkrasındaki süre içerisinde ibraz edilmemesi durumunda, mükellefe tebliğ edilmek şartı ile 60 günlük bir mühlet verilmesi ve bu süre içinde verilmesi halinde tasdik raporunun zamanında verilmiş sayılması sağlanmaktadır.

Diğer taraftan,

7338 sayılı Kanununun 22'nci maddesi ile yapılan değişiklik 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

ELEKTRONİK ORTAMDAKİ KAYITLARLA İLGİLİ DÜZENLEME YAPILMIŞTIR

7338 sayılı Kanunu 24'ncü maddesi ile VUK'nun mükerrer 242 nci maddesinde değişiklik yapılarak, elektronik defter beratı ve elektronik muhasebe fişine ilişkin tanımların madde metnine eklenmesinin yanı sıra defter ve belgelerin elektronik ortamda ibraz edilebilmesi temin edilmektedir.

Diğer taraftan vergi mahremiyetine ilişkin hükümlerin elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, imzalanması, iletilmesi ve saklanması hususlarından herhangi biri için hizmet verme konusunda yetkilendirilen mükelleflerin ortak, yönetici ve çalışanları hakkında da uygulanması sağlanmaktadır.

Öte yandan, mükerrer 242'nci maddede yer alan düzenlemelere uymayanlara birinci derece usulsüzlük cezası ve özel usulsüzlük cezaları uygulanabilecektir (7338 sayılı Kanun md.39, md.41).

DEĞERLEME KONULARI

MALİYET BEDELİ TANIMI YENİDEN DÜZENLENMİŞTİR

VUK'nun 262'nci maddesine göre, maliyet bedeli, iktisadi bir kıymetin iktisap edilmesi veyahut değerinin artırılması münasebetiyle yapılan ödemelerle bunlara müteferri bilümm giderlerin toplamıdır.

Söz konusu VUK'nun 262'nci eklenen fıkralarla yeniden düzenlenmiştir. Buna göre aşağıdaki kalemlerin maliyet bedeline eklenmesi zorunludur. Söz konusu fıkralar aşağıdaki gibidir.

- a) İktisadi kıymetin iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile doğrudan ilgili; gümrük vergileri, gümrük komisyonları, yükleme, boşaltma, nakliye ve montaj giderleri,
- b) İktisadi kıymetin iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile doğrudan ilgili; resim ve harçlar, noter, tapu, mahkeme, değer tespiti, danışmanlık, komisyon ve ilan giderleri,
- c) İktisadi kıymetin finansmanında kullanılan kredilere ait faiz giderleri ve bunlara ilişkin kur farklarının; emtada emtianın stoklara girdiği tarihe kadar, diğer iktisadi kıymetlerde ise iktisadi kıymetin envantere alındığı hesap döneminin sonuna kadar olan kısmı ile söz konusu kredilere ilişkin giderler (Faiz giderleri ile kur farklarının diğer kısımlarını maliyet bedeline ithal etmekte veya genel giderler arasında göstermekte mükellefler serbesttirler.),
- ç) İktisadi kıymetin stoklara veya envantere alındığı tarihe kadarki depolama ve sigorta giderleri,
- d) Gayrimenkullerde mevcut bir binanın satın alınarak yıkılmasından ve arsasının tesviyesinden mütevellit giderler.

Öte yandan iktisadi kıymetin (emtia hariç) iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile ilgili olan özel tüketim vergisi, indirilemeyecek katma değer vergisi, banka ve sigorta muameleleri vergisi ile kaynak kullanımını destekleme fonunu maliyet bedeline ithal etmekte veya genel giderler arasında göstermekte mükellefler serbesttirler.

Diğer taraftan, gayrimenkul, bunların mütemmim cüzüleri ve teferruatı, tesisat ve makinalar, gemiler, taşıtlar; ve gayri maddi haklar ile doğrudan ilgili olması şartıyla, bunların envantere alındığı hesap dönemi sonuna kadar alınan hibeler maliyet bedelinden indirilir.

Yapılan bu değişiklikler, daha önce 163 ve 238 nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğlerinde yer alan ve tartışmaya açık bazı konuların Kanun metnine taşınması anlamına gelmektedir. Ayrıca, yapılan değişikliklerle tapu harçları vb harcamaların maliyet bedeline eklenmesi zorunlu hale getirilmiş olmaktadır.

Diğer taraftan, bir emtianın stoklara girinceye kadar oluşan kur farklarının ve finansman giderlerinin maliyet bedeline eklenmesi gerekir. Daha önce geçerli olan 238 nolu Gelir Vergisi Genel Tebliğinde yer alan açıklamalar uyarınca, stoklara girinceye kadar oluşan finansman giderlerinin maliyet bedeline eklenmesi gerekmiyordu.

7338 sayılı Kanununun 27'nci maddesi ile VUK'nun 262'nci maddesini düzenleyen bu değişiklik 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

ALİŞ BEDELİ TANIM OLARAK KANUNA EKLENMİŞTİR

Vergi Usul Kanunu'na 268/A maddesi eklenmiş ve yeni eklenen bu madde ile daha önce Kanunda açık bir şekilde tanımlanmayan alış bedeli tanımlanmıştır. VUK'nun 268/A maddesi aşağıdaki gibidir.

“Alış bedeli, bir iktisadi kıymetin satın alma bedelidir. İktisadi bir kıymetin iktisap edilmesi ile ilgili diğer giderler alış bedeline dâhil değildir.”

Alış bedeli, VUK'nun 279 maddesi uyarınca bazı menkul kıymetlerin değerlendirilmesinde kullanılmaktadır. Yapılan bu değişiklik, daha önceden beri yapılan bir uygulamanın yasa metnine taşınmasından ibarettir.

YENİDEN DEĞERLEME UYGULAMASI TEKRAR GETİRİLMİŞTİR

Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesine eklenen (Ç) fıkrası ile bilanço esasına göre defter tutan mükelleflere, aynı maddenin (A) fıkrasında yer alan enflasyon düzeltmesi yapma şartlarının gerçekleşmediği hesap dönemlerinin sonu itibarıyla, bilançolarına dahil bulunan amortismanla tabi iktisadi kıymetlerini ve bunlar üzerinden ayrılmış amortismanları mezkûr maddede belirtilen şartlar doğrultusunda yeniden değerleyebilmelerine imkân getirilmektedir. Yeni madde 2003 yılında kaldırılan Yeniden Değerleme uygulamasının benzeri olmakla birlikte bazı farklılıklar da vardır.

7338 sayılı Kanununun 31'nci maddesiyle getirilen Yeniden Değerleme uygulamasının şartlar ana hatları ile aşağıdaki gibidir.

- Yeniden değerlendirme uygulamasından tam mükellefiyete tabi bilanço usulüne göre defter tutan gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri yararlanabilmektedir.
- Yeniden değerlendirme işlemi, yurtiçi üretici fiyat endeksleri dikkate alınarak tespit edilen yeniden değerlendirme oranı (YDO) esas alınır.
- YDO kullanılarak duran varlıkların ve bunlara ait birikmiş amortismanların değeri artırılır.
- Değer artışları bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Söz konusu fon tutarı, herhangi bir vergi ödenmeksizin sermayeye eklenebilir. Sermayeye eklenen fonlar, ortaklar tarafından şirkete konulmuş varlık olarak kabul edilir.
- Sadece aktifleştirme yılına ait aktifleştirilen kur farkları ve faizler yeniden değerlendirme kapsamındadır. İhtiyari olarak duran varlığın maliyet değerine eklenen faiz ve kur farkları yeniden değerlendirilmez.
- Hesap dönemi sonu itibarıyla tespit edilen duran varlık ve birikmiş amortismanlar yeniden değerlemeye konu edilir.
- Yeniden değerlendirme, geçici vergi sonları ve yılsonu itibarıyla yapılabilecektir.
- Yeniden değerlemeye tabi kıymetlerin satılması, devir, tasfiye ve işletmeden çekme halinde, sermayeye eklenmemiş (pasifte bulunan) ilgili fon tutarı, birikmiş amortismanlar gibi işlem görür.

- Yeniden değerlemenin yapılması ihtiyaridir. Yeniden değerlemenin yapılmamış olması halinde, izleyen yıllarda yapılmayan yıllara ilişkin (geriye dönük) yeniden değerlendirme yapılamaz.
- Hesap dönemi içinde aktife yeni giren iktisadi kıymetler yeniden değerlendirilemez.
- Yeniden değerlendirme, enflasyon düzeltmesi şartlarının oluşmadığı dönemlerde yapılabilir.
- Duran varlıklar, yeniden değerlendirilmiş değerleri esas alınarak amortismanına tabi tutulurlar.
- VUK mük. md. 298-A/9 kapsamında, bahse konu fıkranın (1) numaralı bendinde yer alan şartlara bakılmaksızın enflasyon düzeltmesi yapanlar (kuyumcular vb) ile kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına izin verilenler mükellefler yeniden değerlendirme uygulamasından yararlanamazlar.
- Bu niteliklerini korudukları müddetçe sat-kirala-geri al işlemine veya kira sertifikası ihracına konu edilen duran varlıklar yeniden değerlemeye konu edilmez.

1.1.2022 tarihinde yürürlüğe girecek olan yeniden değerlemeye ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir. Bu nedenle konuya ilişkin yayınlanacak bir genel tebliğde uygulamanın detaylarının açıklanması beklenmektedir.

GEÇİŞ DÖNEMİNDE YENİDEN DEĞERLEME YAPILABİLECEKTİR

Vergi Usul Kanunu'nun Geçici 31'nci maddesi uyarınca, bilançoda bulunan duran varlıkların Yurtiçi ÜFE oranları baz alınarak değerlerinin yükseltilmesi mümkündür. İhtiyari olarak uygulamada, değer artış tutarının %2'si oranında bir vergi ödenmektedir. Duran varlıkların değeri Haziran 2021 endeksine taşıyan Geçici 31'nci maddenin yürürlük süresi, 31 Aralık 2021 tarihinde son bulmaktadır.

7338 sayılı Kanununun 52'nci maddesi ile Vergi Usul Kanunu'na eklenen Geçici 32'nci madde ile duran varlıkların aktife girdiği tarih veya en son değerlendirme tarihinden, ilk kez yeniden değerlendirme yapacakları hesap döneminden önceki hesap döneminin sonu itibarıyla yeniden değerlendirme yapabileceklerdir. Örneğin 31 Mart 2022 itibarıyla VUK mük. 298 kapsamında yeniden değerlendirme yapacak bir Şirketin, mevcut duran varlıklarının değerini 31 Aralık 2021 tarihine taşıyabileceklerdir. Ortaya çıkan değer artışı üzerinden %2 oranında vergi ödenmesi gerekecektir.

Uygulamanın detayları Vergi Usul Kanunu'nun Geçici 32'nci maddesinde yer almaktadır. Uygulamayı düzenleyen VUK geçici md. 32 1 Ocak 2022 tarihinde yürürlüğe girmektedir.

AMORTİSMAN UYGULAMASI GÜNLÜK OLARAK DA YAPILABİLECEKTİR

Vergi Usul Kanunu'nun amortisman uygulamasına ilişkin 315, 318 ve 320'nci maddelerinde değişiklikler yapılmıştır. Yapılan bu değişikliklerden en önemlisi, 7338 sayılı Kanununun 34'ncü maddesi ile 213 sayılı Kanununun 320 nci maddesinde yapılan değişikliktir. BU değişiklikle amortismanın süre bakımından uygulamasına yönelik usullere yenileri eklenmektedir.

Bu kapsamda yapılan düzenlemelere neticesinde;

- Binek otomobiller dışında işletme aktifine yeni kaydedilecek amortismanına tabi iktisadi kıymetler için, aktife girme tarihinden itibaren günlük esasa göre amortisman ayrılabilmesi bir seçimlik imkân olarak mükelleflere tanınmaktadır. Bu durumda, faydalı ömür süresinin

gün olarak hesaplanmasında, Hazine ve Maliye Bakanlığınca yıl olarak tespit ve ilan edilen faydalı ömür süreleri üçyüzaltmışbeş ile çarpılmak suretiyle belirlenecektir.

- Mükelleflere; Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenen faydalı ömür süresinin iki katını ve elli yılı aşmamak, her yıl için aynı nispet uygulanması şartıyla, daha uzun faydalı ömürler dikkate alınarak amortisman sürelerini uzatabilme hususunda serbesti tanınmaktadır. Örneğin halihazırda jeneratörler 10 yılda amorti edilmekte olup yapılacak düzenlemeyle amortisman süresi 20 yıla kadar uzatılabilecektir. Bu durumda her yıl %5 amortisman oranı dikkate alınacak ve bu şekilde belirlenen amortisman süresi ve oranı, izleyen yıllarda değiştirilemeyecektir.

- Yıl veya gün esasına göre amortisman ayırabilme serbestisi tanınan iktisadi kıymetler bakımından, söz konusu yöntemlerden biri ile amortisman hesaplanmasına başlandıktan sonra, hesaplama şekli değiştirilemeyecektir.

Diğer taraftan, maddenin uygulama usul ve esaslarını belirleme konusunda Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkili kılınmaktadır.

Amortisman uygulamasına ilişkin değişiklikler, 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

ŞÜPHELİ ALACAKLAR UYGULAMASINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMIŞTIR

Vergi Usul Kanunu'nun şüpheli alacaklara ilişkin 323'ncü maddesinde iki değişiklik yapılmıştır.

Dava açmaya değmeyecek küçük alacak ibaresi, 3.000 TL'yi aşmayan alacak ibaresi ile değiştirilmiştir. Yapılan bu değişiklik sonucunda, sadece 3.000 TL altındaki tahsil edilemeyen alacaklar yapılan protestoya veya yazı ile bir defadan fazla istenilmesine rağmen borçlu tarafından ödenmemiş alacaklar şüpheli alacak olarak kaydedilebilecektir.

Diğer taraftan, VUK md. 323'e eklenen aşağıdaki fıkra ile şüpheli alacak hükümlerinin işletme hesabı esasında defter tutan mükellefler açısından da uygulanabilmesine imkân tanınmaktadır.

“İşletme hesabı esasında defter tutan mükellefler, yukarıdaki fıkralar kapsamında tespit edilen şüpheli alacaklarını defterlerinin gider kısmına ve bunlardan sonradan tahsil edilen miktarları ise tahsil edildikleri dönemde defterlerinin gelir kısmına, hangi alacaklara ait olduğunu gösterecek şekilde, kaydederler.”

Şüpheli alacaklara ilişkin konuyu düzenleyen 7338 sayılı Kanunun 35'nci maddesi 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

YENİLEME FONU UYGULAMASINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMIŞTIR

Bir duran varlık satıldığında oluşan kâr VUK'nun 328'inci maddesinde yer alan şartlar dahilinde dönem kârı yerine 3 yıl süre ile yenileme fonu olarak bilançonun pasifinde tutulabilmektedir. Eski kanuni düzenlemede, 3 yıllık sürenin uygulanmasına dönük olarak tartışmalar yaşanmaktaydı.

7338 sayılı Kanunun 36'nci maddesi ile Vergi Usul Kanununun 328 inci maddesinde uygulamadaki tereddütlü hususlar gidermeye dönük değişiklikler yapılmıştır.

Bu kapsamda, amortisman tabi iktisadi kıymetlerin satılması halinde, satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı işin niteliğine göre zorunlu bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa, satış neticesinde alınan bedel ile bunların envanter defterinde kayıtlı değerleri arasındaki oluşan kârın, bilanço esasına göre defter tutanlar tarafından, satışın yapıldığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabileceği hüküm altına alınarak, bu kârın geçici hesapta tutulacağı süre konusundaki tereddüt mükellef lehine giderilmektedir.

Pasifte geçici bir hesapta tutulan kârın, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edileceği belirtilerek yeni alınacak iktisadi kıymetlerin sayısında sınır olmadığı vurgulanmaktadır.

Geçici hesapta tutulan kârın, satışı yapılan iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılacak tutarından fazla olması durumunda, bu fazlalığın satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına ekleneceği hususu netleştirilmektedir.

Yapılan değişiklik 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiş olup, VUK'nun 328'nci maddesinin güncel hali aşağıdaki gibidir.

Amortisman tabi malların satılması:

Madde 328 – (Değişik birinci fıkra: 30/12/1980-2365/56 md.) Amortisman tabi iktisadi kıymetlerin satılması halinde alınan bedel ile bunların envanter defterinde kayıtlı değerleri arasındaki fark kar ve zarar hesabına geçirilir. İşletme hesabı esasında defter tutan mükelleflerle serbest meslek kazanç defteri tutan mükellefler bu farkı defterlerinde hasılat veya gider kaydederler.

Amortisman ayrılmış olanların değeri ayrılmış amortismanlar düşüldükten sonra kalan meblağdır.

Devir ve trampa satış hükmündedir.

(7338 s. Kanun md.36 ile değişik dördüncü fıkra) Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce;

a) Satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı, işin niteliğine göre zorunlu bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa bu takdirde, satıştan doğan kâr, satışın yapıldığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabilir. Bu süre içinde, satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı gerçekleşmezse, geçici hesapta tutulan kâr, satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

b) Pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere (a) bendindeki esaslar dâhilinde iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

c) Pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr, satışı yapılan iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılacak tutarından fazla ise bu fazlalık, satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

ç) Satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının sonundan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi hâlinde pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr o yılın kâr ve zarar hesabına eklenir.

(7338 s. Kanun md.36 ile değişik beşinci fıkra) Maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

SİGORTA TAZMİNATLARINA İLİŞKİN DÜZENLEME DEĞİŞTİRİLMİŞTİR

Vergi Usul Kanunu'nun 329'ncu maddesinde, yangın vb. afetler nedeniyle duran varlılardaki değer kayıpları nedeniyle alınan tazminatların ne şekilde işlem göreceğine dönük düzenleme yer almaktadır.

7338 sayılı Kanunun 37'nci maddesi ile Vergi Usul Kanununun 329 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, sigorta tazminatının bilançoda tutulabileceği süreye ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Bu kapsamda, yangın, deprem, sel, su basması gibi afetler yüzünden tamamen veya kısmen ziyaa uğrayan amortisman tabi iktisadi kıymetler için alınan sigorta tazminatı ile ziyaa uğrayan amortisman tabi iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı için niteliğine göre zorunlu bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa, tazminat fazlasının, bilanço esasına göre defter tutan mükellef tarafından, tazminat alındığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabilecektir.

Pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminatın, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edileceği belirtilerek yeni alınacak iktisadi kıymetlerin sayısında sınır olmadığı vurgulanmaktadır.

Geçici hesapta tutulan tazminatın, tamamen veya kısmen zarar gören iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılacak tutarından fazla olması durumunda, bu fazlalığın tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına ekleneceği hususu netleştirilmektedir.

VUK'nun 329'ncu maddesi değişikliği 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Amortisman tabi malların sigorta tazminatı:

Madde 329 – Yangın, deprem, sel, su basması gibi afetler yüzünden tamamen veya kısmen ziyaa, uğrayan amortisman tabi iktisadi kıymetler için alınan sigorta tazminatı bunların değerinden (Amortismanlı olanlarda ayrılmış olan amortisman çıktıktan sonra kalan değerden) fazla veya eksik olduğu takdirde farkı kar veya zarar hesabına geçirilir.

(7338 s. Kanun md.37 ile değişik ikinci fıkra) Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce;

a) Alınan sigorta tazminatı ile tamamen veya kısmen zarar gören amortisman tabi iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı, işin niteliğine göre zorunlu bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa tazminat fazlası, tazminatın alındığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabilir. Her ne sebeple olursa olsun

bu süre içinde zarar gören iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı gerçekleşmezse, geçici hesapta tutulan tazminat fazlası, tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

b) Pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere (a) bendindeki esaslar dâhilinde iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

c) Pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası, zarar gören iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılabilir tutarından fazla ise bu fazlalık, tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

ç) Tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının sonundan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi hâlinde pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası o yılın kâr ve zarar hesabına eklenir.

(7338 s. Kanun md.37 ile değişik üçüncü fıkra) Maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

(7338 s. Kanun md.37 ile bu fıkra yürürlükten kaldırılmıştır)

VERGİ CEZASINDA TEKERRÜR UYGULAMASI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR

Tekerrür kelimesinin sözlük anlamı, tekrarlama ve tekrar etmedir. Ceza hukuku anlamında ise, bir kimsenin bir suçu işleyip hakkında hüküm verildikten sonra yeni bir suç işlemesi durumuna denir. Ceza hukukunda tekerrüre ilişkin düzenleme Türk Ceza Kanunu'nun 59'ncü maddesinde yer almaktadır.

Vergi ceza hukukunda ise tekerrüre ilişkin düzenleme Vergi Usul Kanunu'nun 339'ncü maddesinde yer almaktadır. Söz konusu düzenleme 7338 sayılı Kanunun 38'nci maddesi ile değiştirilmiştir. Kanun gerekçesinde bu değişiklik aşağıdaki şekilde açıklanmıştır.

"Uygulamada tecrübe edilen hususlar ve yargı kararlarının yanı sıra fiil ile bu fiile uygulanacak ceza arasında orantılılık bulunması gerektiğine yönelik genel ceza hukuku ilkesi de dikkate alınarak 213 sayılı Kanunun 339 uncu maddesinde değişiklik yapılarak, madde gereğince **yapılacak artırım tutarının kesinleşen cezadan (kesinleşen birden fazla ceza olması durumunda bunlardan tutar itibarıyla en yükseğinden) fazla olamayacağı** temin edilmektedir. Bir başka ifadeyle, kesinleşen bir cezadan sonra maddede yer alan süreler içerisinde yeniden ceza kesilmesi durumunda, madde gereğince bu ceza üzerine eklenecek olan artırım tutarı, kesinleşen cezadan fazla olmamak üzere, kesilen cezanın yüzde ellisi olacaktır."

Tekerrür uygulamasını yeniden düzenleyen kanun 7338 sayılı Kanunun 38'nci maddesi, 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

CEZA UYGULAMASINDA DEĞİŞİKLİKLER YAPILMIŞTIR

7338 sayılı Kanunun 40'ncü maddesi ile VUK'nun özel usulsüzlere ilişkin 353'ncü maddesinde aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır.

Gider pusulasının hiç düzenlenmemiş sayıldığı durumlara bağlı olarak 380 Türk lirasından aşağı olmamak üzere bu belgelere yazılması gereken meblağın veya meblağ farkının %10'u nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilecektir.

Belge basımı ile ilgili bildirim yükümlülüğünü eksik yapanlara 1.400 TL olarak uygulanan özel usulsüzlük cezası uygulanmaktadır. Yeni yapılan düzenleme ile süresinden itibaren 30 gün içerisinde yapılan bildirimlerde, bu ceza 700 TL olarak uygulanacaktır.

Diğer taraftan yapılan değişiklikle, Kanunun mükerrer 227 nci maddesi uyarınca tasdik kapsamına alınan konulara ilişkin olarak ibraz edilmesi gereken yeminli mali müşavir tasdik raporunun aynı maddenin üçüncü fıkrasında belirlenen sürede ibraz edilmemesi durumunda, ibraz yükümlülüğüne yerine getirmeyen mükellef adına özel usulsüzlük cezası kesilebilmesi için maddeye yeni bir bent eklenmektedir. Ekleme uyarınca mükellef adına 50.000 Türk lirasından az ve 500.000 Türk lirasından fazla olmamak üzere, yararlanılması tasdik raporunun ibrazı şartına bağlanan tutarın %5'i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilecektir.

Yapılan değişiklikler, 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

PİŞMANLIK DÜZENLEMESİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMIŞTIR

Vergi Usul Kanunu'nun 371'nci maddesinde pişmanlıkla ilgili düzenleme bulunmaktadır. Söz konusu düzenleme ile, vergi ziyayı cezasını gerektiren fiilleri işleyen kişilere kanuna aykırı hareketlerini ilgili makamlara kendiliğinden dilekçe ile haber vermesi hâlinde, Kanunda yazılı şartlarla vergi ziyayı cezası kesilmez.

Maddede yapılan değişiklikle, devam etmekte olan vergi incelemesinin ilgili olduğu vergi türünden ve takdir komisyonuna sevk edilen olayın ilgili olduğu vergi türünden farklı vergi türü için madde hükmünün uygulanabilmesi temin edilmektedir.

Yapılan değişiklik, 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

ÖZEL USULSÜZLÜK VE GENEL USULSÜZLÜK CEZALARI UZLAŞMA KAPSAMINA ALINMIŞTIR

VUK'nun ek11'nci maddesinde değişiklik yapılarak, 5.000 Türk lirasını aşan usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezaları tarhiyat öncesi uzlaşma kapsamına alınmaktadır. Uzlaşmaya konu edilebilecek usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının tespitinde, cezayı gerektiren fiil bazında kesilecek toplam ceza tutarı dikkate alınacaktır. 7338 sayılı Kanunun 45'nci maddesi ile yapılan bu değişikliğin getiriliş amacı, ihtilafların azaltılması ve vergisel süreçlerde etkinliğin artırılmasıdır.

Diğer taraftan, uzlaşılan bu cezalara ayrıca vadesinde ödenmesi halinde, %25 oranında indirim uygulanacaktır.

Öte yandan, 5.000 TL altı olması nedeniyle uzlaşma kapsamı dışında bulunan genel ve özel usulsüzlük cezalarının yargıya gitmeden VUK md. 376 çerçevesinde ödenmek istenmesi halinde indirim oranı %50 artırımlı olarak (%75) oranında uygulanacaktır.

7338 sayılı Kanunun 43, 44 ve 45 numaralıyla yapılan bu değişiklikler, 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜNE İLİŞKİN DÜZENLEME YAPILMIŞTIR

7338 sayılı Kanununun 46 – 50'nci maddeleri ile Vergi Usul Kanunu'nun Dördüncü Kitap, İkinci kısmın altına "Dördüncü bölüm" başlığını taşıyan ek 14, ek 15, ek 16, Ek 17 ve Ek 18'nci maddeler eklenmiştir.

Söz konusu düzenlemelerle Karşılıklı Anlaşma Usulü (KAU) adıyla ifade edilen bir müessese eklenmiştir. KAU esasen, Çifte Vergilendirmeyi Önleme anlaşmalarının 24'ncü maddesinde bulunan hükümlerin, iç mevzuata uyarlanması niteliğindedir.

KAU müessesine göre, mükellefler çifte vergilendirme anlaşması hükümlerine aykırı hareket edildiği düşüncesine varmaları halinde, Gelir İdaresi Başkanlığı'na veya ilgili ülke makamlarına karşılıklı anlaşma usulü hükümlerine uygun bir başvuru yapabilirler.

Gelir İdaresi Başkanlığı ile ilgili ülke yetkili makamları arasında konuya ilişkin bir anlaşmaya varılması halinde, varılarak sonuçlandırılması hâlinde durum mükellefe bir yazı ile tebliğ edilir. Yazının tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde mükellefin varılan anlaşmayı kabul edip etmediğini Gelir İdaresi Başkanlığına bildirmesi şarttır. Mükellef bu süre içinde bildirimde bulunmadığı takdirde, varılan anlaşmayı kabul etmemiş sayılır.

Karşılıklı anlaşmanın vaki olduğu durumda üzerinde anlaşılan hususlar ve anlaşma uyarınca düzeltilen vergi ve cezalar hakkında dava açılmaz ve hiçbir mercie şikayette bulunamaz.

KAU uygulamasına başvurulması halinde, başvuru işlemi ve süreç Vergi Usul Kanunu'nda yazılı zamanaşımı sürelerini, dava açma sürelerini durdurur.

Diğer taraftan, konuya ilişkin olarak Gelir İdaresi Başkanlığı internet sitesinde Türkçe ve İngilizce olarak rehber ve dokümanlar bulunmaktadır. Söz konusu bilgilere aşağıdaki linkten ulaşılabilir.

<https://www.gib.gov.tr/cifte-vergilendirmeyi-onleme-anlasmalari>

KAU konusunu düzenleyen maddeler 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Uygulamanın detayları ile ilgili olarak Vergi Usul Kanunu'nun Ek 14 – Ek 18 numaralı maddelerine, Hazine ve Maliye Bakanlığı düzenleme ve kılavuzlarına bakılabilir.

ÖZEL TÜKETİM VERGİSİ KANUNU'NDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

ÖTV ORAN VE TUTAR ARTIŞ KONUSUNDA CUMHURBAŞKANIN YETKİSİ GENİŞLETİLMİŞTİR

7338 sayılı Kanununun 56'ncı maddesi ile ÖTV Kanunu'nun 12. Maddesi değiştirilmiştir. Yapılan değişikliklerle, II sayılı liste (taşıt araçları) için belirlenen kanuni oranlar ile III sayılı liste B Cetvelinde (tütün mamülleri) için belirlenen maktu vergi tutarlarını üç katına kadar arttırma konusunda cumhurbaşkanına yetki verilmiştir. Değişiklik öncesinde geçerli yetki bir kat şeklinde idi.

Bu hüküm 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

ATV VE UTV TİPİ ARAÇLARDA ÖTV UYGULAMASI

7338 sayılı Kanununun 57'nci maddesi ile 87.01 tarife pozisyonunda sınıflandırılan ATV (her türlü arazide kullanılan araç) ve UTV (çok amaçlı hizmet aracı) tipi araçlar da ÖTV kapsamına alınmış ve bu araçlar için ÖTV oranı % 25 olarak belirlenmiştir.

Bu hüküm 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

MOTORLU KARAVANLARDA ÖTV ORANI DÜŞÜRÜLMÜŞTÜR

7338 sayılı Kanununun 57'nci maddesi ile 87.03 tarife pozisyonunda bulunan Motorlu Karavanlar için geçerli ÖTV oranı %45 olarak belirlenmiştir. Değişiklik öncesinde geçerli vergi oranları %45 - %220 olarak belirlenmiştir.

Bu hüküm 26 Ekim 2021 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

KONAKLAMA VERGİSİ'NİN YÜRÜRLÜK TARİHİ ERTELENDİ

7194 sayılı Dijital Hizmet Vergisi kanunu ile 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu'nun 34'ncü maddesinde düzenlen Konaklama Vergisi'nin yürürlüğe giriş tarihi, 1 Ocak 2023 tarihine ertelenmiştir. Yeni bir erteleme veya değişiklik yapılmadığı takdirde, 1 Ocak 2023 tarihinden itibaren otel vb. konaklama tesislerin satış tutarları üzerinden %2 oranında Konaklama Vergisi alınacaktır.

DİĞER VERGİ KANUNLARINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununda yapılması öngörülen değişikliklerle, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları damga vergisi uygulamasında resmi daire kapsamına alınmakta, ayrıca sermaye piyasası araçlarının ihracına konu teminatlara ilişkin kâğıtlar ile genel ve özel bütçeli idarelere, il özel idarelerine, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına, belediyelere ve köylere yapılacak bağışlara ilişkin olarak ilgili idare ile bağışlayanlar arasında düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden istisna edilmektedir.

19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 143 üncü maddesinde yapılan değişiklikle varlık yönetim şirketlerine kuruldukları takvim yılı ve bunu izleyen beş yıl süresince uygulanan damga vergisi, harç ve KKDF istisnası sürekli hale getirilmekte, söz konusu şirketlere tanınan banka ve sigorta muameleleri vergisine ilişkin istisna ise kaldırılmaktadır.

25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununda yapılan değişiklikle, Gelir Vergisi Kanunu'nda yapılan değişikliklere uygun olarak söz konusu Kanunun mükerrer 20/B maddesi kapsamında vergilendirilen (internet fenomenlerinin) kazançlara konu teslim ve hizmetler katma değer vergisinden istisna edilmektedir.

Konuyla ilişkin 7338 sayılı VERGİ USUL KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN Sirkülerimiz ekinde, yürürlük tarihleri madde başlıklarında gösterilen şekilde yer almaktadır.

Saygılarımızla,

Dr. Celal Çelik

Yeminli Mali Müşavir

Ek : 7338 sayılı VERGİ USUL KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN (Düzenlenmiş)

7338 SAYILI
VERGİ USUL KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN

İçindekiler Tablosu

193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile ilgili maddeler	22
213 sayılı Vergi Usul Kanunu ile ilgili maddeler	24
488 sayılı Damga Vergisi Kanunu ile ilgili maddeler	36
3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu ile ilgili madde	36
4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunla ilgili maddeler	36
5411 sayılı Bankacılık Kanunu ile ilgili madde	37
5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ile ilgili maddeler	38
7194 sayılı Dijital Hizmet Vergisi ile Bazı Kanunlarda ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile ilgili maddeler	38
Yürürlük Maddesi	38

VERGİ USUL KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 7338

Kabul Tarihi:
14/10/2021

193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile ilgili maddeler

MADDE 1- (7338 s. Kanun md. 62/a uyarınca 1/1/2021 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa mükerrer 20 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Basit usulde tespit olunan kazançlarda gelir vergisi istisnası:

MÜKERRER MADDE 20/A- Bu Kanuna göre kazançları basit usulde tespit olunan mükelleflerin 46 ncı maddeye göre tespit edilen kazançları gelir vergisinden müstesnadır.”

MADDE 2- (7338 s. Kanun md. 62/b uyarınca 1/1/2022 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanuna mükerrer 20 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Sosyal içerik üreticiliği ile mobil cihazlar için uygulama geliştiriciliğinde kazanç istisnası:

MÜKERRER MADDE 20/B- İnternet ortamındaki sosyal ağ sağlayıcıları üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticilerinin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançlar ile akıllı telefon veya tablet gibi mobil cihazlar için uygulama geliştirenlerin elektronik uygulama paylaşım ve satış platformları üzerinden elde ettikleri kazançlar gelir vergisinden müstesnadır.

Bu istisnadan faydalanılabilmesi için Türkiye’de kurulu bankalarda bir hesap açılması ve bu faaliyetlere ilişkin tüm hasılatın münhasıran bu hesap aracılığıyla tahsil edilmesi şarttır.

Bankalar, bu kapsamda açılan hesaplara aktarılan hasılat tutarı üzerinden, aktarım tarihi itibarıyla %15 oranında gelir vergisi tevkifatı yapmak ve Kanunun 98 ve 119 uncu maddelerindeki esaslar çerçevesinde beyan edip ödemekle yükümlüdür. Bu tutar üzerinden 94 üncü madde kapsamında ayrıca tevkifat yapılmaz.

Mükelleflerin birinci fıkra kapsamı dışında başka faaliyetlerinden kaynaklanan kazanç ya da iratlarının bulunması istisnadan faydalanmalarına engel değildir.

Birinci fıkra kapsamındaki kazançları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı aşanlar ile faaliyete ilişkin tüm gelirlerini ikinci fıkrada belirtilen şartlara göre tahsil etmeyenler bu istisnadan faydalanamazlar. Bu durumda olanların, 94 üncü maddenin birinci fıkrası kapsamında tevkifat yapma yükümlülüğü yoktur.

İstisnaya ilişkin şartların taşınmadığının tespit edilmesi halinde eksik tahakkuk etmiş olan vergi, vergi ziyai cezası kesilmek suretiyle gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

Cumhurbaşkanı, bu maddede yer alan tevkifat oranını her bir faaliyet türü için ayrı ayrı sifıra kadar indirmeye, bir katına kadar artırmak suretiyle yeniden tespit etmeye; Hazine ve Maliye Bakanlığı, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 3- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanuna mükerrer 20 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Tarımsal destekleme ödemelerinde kazanç istisnası:

MÜKERRER MADDE 20/C- Kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan tarımsal destekleme ödemeleri gelir vergisinden müstesnadır.”

MADDE 4- (7338 s. Kanun md. 62/a uyarınca 1/1/2021 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanununun 46 ncı maddesinin ikinci fıkrasının üçüncü cümlesi yürürlükten kaldırılmış, fıkrada yer alan “Bu usulde vergilendirilenler,” ibaresi “Kazançları bu usulde tespit edilenler,” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “Basit usulde vergilendirilen” ibaresi “Kazançları bu usulde tespit edilen” şeklinde, beşinci fıkrasında yer alan “göre vergilendirileceği,” ibaresi “tabi olacağı,” şeklinde, altıncı fıkrasında yer alan “edilenler hiçbir suretle basit usulde vergilendirilmezler.” ibaresi “edilenlerin kazançları hiçbir suretle basit usulde tespit edilmez.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5- (7338 s. Kanun md. 62/a uyarınca 1/1/2021 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinde yer alan “veya basit usulde vergilendirilen” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve (15) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 6- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanununun 92 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “, gelirin sadece basit usulde tespit edilen ticarî kazançlardan ibaret olması halinde izleyen yılın Şubat ayının başından yirmibeşinci günü akşamına kadar,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 7- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (11) numaralı bendinin (d) alt bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 8- (7338 s. Kanun md. 62/a uyarınca 1/1/2021 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanununun 117 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yıllık beyanname ile bildirilen gelir üzerinden tahakkuk ettirilen gelir vergisi, Mart ve Temmuz aylarında olmak üzere iki eşit taksitte ödenir.”

MADDE 9- (7338 s. Kanun md. 62/c uyarınca 2022 yılı vergilendirme dönemine ilişkin verilecek beyannamelerden itibaren uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanununun mükerrer 120 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış, üçüncü fıkrasında yer alan “altı” ibaresi “üç” ve beşinci fıkrasında yer alan “altışar” ibaresi “üçer” şeklinde değiştirilmiştir.

“Ticari kazanç sahipleri ile serbest meslek erbabı cari vergilendirme döneminin gelir vergisine mahsup edilmek üzere, bu Kanunun ticari veya mesleki kazancın tespitine ilişkin hükümleri uyarınca ilgili hesap döneminin ilk dokuz ayı için belirlenen üçer aylık dönem kazançları üzerinden 103 üncü maddede yer alan tarifenin ilk gelir dilimine uygulanan oranda geçici vergi öderler. Şu kadar ki; 42 nci madde kapsamına giren kazançlar ile noterlik görevini ifa ile mükellef olanların bu işlerden sağladıkları kazançlar geçici vergi matrahına dâhil edilmez. Geçici vergi matrahının hesaplanmasında Vergi Usul Kanununun değerlemeye ait hükümleri ile bu Kanunda düzenlenen indirim ve istisnalar dikkate alınır. Dönem sonundaki mal mevcutları, istenirse sadece kayıtlar üzerinden de tespit edilerek, geçici vergi matrahının hesabında dikkate alınabilir.”

MADDE 10- (7338 s. Kanun md. 62/ç uyarınca 1/1/2022 tarihinden itibaren verilmesi gereken yıllık gelir ve kurumlar vergisi beyannamelerinde uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanununun mükerrer 121 inci maddesinin ikinci fıkrasının (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dördüncü fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

“2. (1) numaralı bentte belirtilen süre içerisinde kesinleşmiş olması koşuluyla vergi beyannamelerindeki vergi türleri itibarıyla ikmalen, re’sen veya idarece yapılmış bir tarhiyat bulunmaması (Kesinleşen tarhiyatların, indirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl için geçerli olan, birinci fıkradaki indirim tutar sınırının %1’ini aşmaması durumunda bu şart ihlal edilmiş sayılmaz.),”

MADDE 11- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

193 sayılı Kanuna geçici 91 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 92- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan tarımsal destek ödemeleri üzerinden tevkif edilerek tahsil edilen gelir vergisi, çiftçilerin düzeltme zamanaşımı süresi içerisinde tarha yetkili vergi dairelerine başvurmaları ve dava açmaması, açılmış davalardan vazgeçmeleri şartıyla, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun düzeltmeye ilişkin hükümleri uyarınca, tahsil tarihinden itibaren aynı Kanunun 112 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası hükmüne göre hesaplanacak faizi ile birlikte red ve iade edilir.

Bu madde hükümlerinden yararlanmak üzere vazgeçilen davalarla ilgili olarak daha önce verilmiş ve kanun yolu tüketilmemiş kararlar uyarınca, taraflara tebliğ edilmediğine bakılmaksızın işlem yapılmaz, idarece de açılmış davalar sürdürülmez, faiz, yargılama giderleri ve vekâlet ücretine hükmedilmez, hükmedilmişse ödenmez. Hakkında kesinleşmiş yargı kararı bulunanların iade talepleriyle ilgili olarak bu madde hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

213 sayılı Vergi Usul Kanunu ile ilgili maddeler

MADDE 12- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hazine ve Maliye Bakanlığı, gerekli gördüğü hallerde; mükelleflerin iş yeri ve adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresleri ile il ve ilçelerin idari sınırlarına bağlı kalmaksızın elektronik ortamda kurulanlar dahil olmak üzere vergi daireleri ve bölge bilgi işlem merkezleri kurmaya, vergi dairelerine bağlı şubeler açmaya, vergi dairelerini diğer vergi dairelerinin şubesi olarak belirlemeye, şubelerin yetki, görev ve sorumluluklarını tespit etmeye, vergi dairelerinin yetki alanı ile vergi türleri, meslek ve iş grupları itibarıyla mükelleflerin bağlı olacakları vergi dairesini belirlemeye, bağlı olunan vergi dairesi tarafından yapılan işlemlerin diğer vergi daireleri tarafından yapılabilmesine ve vergi dairesince yapılan işlemlerin elektronik ortamda yapılmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 13- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 5 inci maddesine beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Gelir İdaresi Başkanlığının görev alanına ilişkin işlerde hizmet alımı yoluyla çalıştırılanlar ile hizmet alımı yapılanların ortak ve yöneticileri öğrendikleri sırlar ve gizli kalması gereken diğer hususlar açısından bu maddede yazılı yasaklara, bu görevlerinden ayrılışları dahi, uymak zorundadır.”

MADDE 14- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 97 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarına sırasıyla aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Bu hâlde bildirim Türkiye elçiliği veya konsolosluğu veya bunların görevlendireceği bir memur yapar. Tebliğin konusu ile hangi merci tarafından çıkarıldığı bilgilerinin yer aldığı ve otuz gün içinde başvurulmadığı takdirde tebliğin yapılmış sayılacağı ihtarını içeren bildirim, muhataba o ülkenin mevzuatının izin verdiği yöntemle gönderilir. Bildirimin o ülkenin mevzuatına göre muhataba tebliğ edildiği belgelendirildiğinde, tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde Türkiye elçiliği veya konsolosluğuna başvurulmadığı takdirde tebligat otuzuncu günün bitiminde yapılmış sayılır. Muhatap, Türkiye elçiliği veya konsolosluğuna başvurduğu takdirde tebliğ evrakını almaktan kaçınırsa bu hususta düzenlenecek tutanak tarihinde tebliğ yapılmış sayılır. Evrak bekletilmeksizin merciine iade edilir.”

“Şu kadar ki, vergi dairelerinin yabancı memleketlerde bulunan kimselere tebliğ olunacak evrakları, vergi dairesi başkanlıkları; vergi dairesi başkanlığı bulunmayan yerlerde ise defterdarlıklar tarafından doğrudan Türkiye elçilik veya konsoloslughuna gönderilir.”

MADDE 15- (7338 s. Kanun md. 62/d uyarınca 1/6/2022 tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 104 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“4. İlan yolu ile yapılan tebliğin konusu her biri için ayrı ayrı olmak üzere 3.600 Türk lirasından fazla vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ilan ayrıca Hazine ve Maliye Bakanlığına bağlı vergi daireleri açısından Gelir İdaresi Başkanlığının, diğerleri için ilgili idarenin resmi internet sitesinde de duyurulabilir.”

“Hazine ve Maliye Bakanlığı, birinci fıkranın (4) numaralı bendinde yer alan tutarı on katına kadar artırmaya, sıfıra kadar indirmeye, duyurunun kapsamı, şekli, zamanı ve süresi ile maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 16- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 120 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Gelir İdaresi Başkanlığı, vergi ve mükellefiyet türü ile düzeltmeye konu tutarı ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak düzeltme yetkisinin devredilmesi ile düzeltmenin bağlı olunan vergi dairesi dışındaki vergi daireleri tarafından yapılmasına izin vermeye ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 17- (7338 s. Kanun md. 62/e uyarınca 11/7/2022 tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 139 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “incelemeye tabi olanın iş yerinde” ibaresi “dairede” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış, üçüncü fıkrasında yer alan “Bu takdirde incelemeye” ibaresi “İncelemeye” şeklinde, dördüncü fıkrasında yer alan “İncelemenin dairede yapılması halinde istenilen” ibaresi “İstenilen” şeklinde, “daireye getirmesi” ibaresi “ibraz etmesi” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İncelemenin dairede yapılması, incelemeye tabi olanın iş yerinde tespit yapılmasına ve çalışmalarda bulunulmasına mani değildir.

Mükellef ve vergi sorumlusunun talep etmesi ve iş yerinin müsait olması halinde inceleme iş yerinde de yapılabilir.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Hazine ve Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 18- (7338 s. Kanun md. 62/e uyarınca 11/7/2022 tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (2) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmış, (3) numaralı bendinde yer alan “Nezdinde” ibaresi “İncelemenin iş yerinde yapılması halinde nezdinde” şeklinde değiştirilmiş ve altıncı fıkrasına “çerçevesinde,” ibaresinden sonra gelmek üzere “vergi incelemesine ilişkin işlemlerin elektronik ortamda yürütülmesi, yazı, bildirim ve tutanakların elektronik ortamda düzenlenmesi ile” ibaresi eklenmiştir.

“1. İncelemeye tabi olana, vergi incelemesinin konusunu ve incelemeye başlanıldığı hususunu bir yazıyla bildirirler. Ayrıca, yazının bir örneğini bağlı olduğu birime ve ilgili vergi dairesine gönderirler.”

MADDE 19- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanuna 170 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan bildirim:

MADDE 170/A- Hazine ve Maliye Bakanlığı, bu Kanuna göre mükelleflerin bildirmeye mecbur olduğu bilgilerin, kamu kurum ve kuruluşları tarafından Bakanlığa yazılı veya elektronik olarak bildirilmesi durumunda, bu bildirim mükellefler tarafından yapılmış bildirim olarak kabul etmeye, bu şekilde kabul edilecek bildirimleri faaliyet konusu, gelir unsuru ile mükellefiyet, vergi, iş yeri ve şirket türlerini ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak tespit etmeye ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 20- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanuna 226 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Elektronik olarak tutulan defterlerde tasdik:

MADDE 226/A- Türk Ticaret Kanununun 64 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan yetki kapsamında Hazine ve Maliye Bakanlığı ile Ticaret Bakanlığınca müştereken belirlenen usul, esas ve süreler dahilinde elektronik ortamda tutulan defterler için berat alınması, elektronik ortamda tutulan diğer defterlerin ise Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen usul, esas ve süreler dahilinde onaylanması bu Kanun uygulamasında tasdik hükmündedir.

Berat ve onayın belirlenen usul, esas ve süreler dahilinde alınmaması veya yapılmaması durumunda defterler tasdik ettirilmemiş sayılır.”

MADDE 21- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 227 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Bu Kanuna” ibaresi “Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dâhil olmak üzere, bu Kanuna” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 22- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun mükerrer 227 nci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “tasdik raporunu zamanında ibraz etmeyen mükellefler tasdike konu hakdan yararlanamazlar.” ibaresi “tasdik raporunun zamanında ibraz şarttır.” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Şu kadar ki, tasdik raporunun zamanında ibraz edilmemesi halinde, mükellefe tebliğ edilmek şartı ile 60 günlük bir mühlet verilir. Tasdik raporunun bu süre içinde de ibraz edilmemesi halinde mükellefler tasdike konu haktan yararlanamazlar.”

MADDE 23- (7338 s. Kanun md. 62/f uyarınca yayımı tarihini takip eden ayın başında (1 Kasım 2021 tarihinde) yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 234 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle defter tutmak mecburiyetinde olan serbest meslek erbabı ve çiftçiler, bu Kanun kapsamındaki belgeleri düzenleme zorunluluğu bulunmayanlara yaptırdıkları işler veya onlardan satın aldıkları mallar (gerçek usulde vergilendirilmeyen çiftçilerden satın aldıkları mallar hariç) için işi yapana veya malı satana imza ettirecekleri gider pusulası düzenlerler. Vergiden muaf esnaf için düzenlenen gider pusulası, bu kişiler tarafından verilmiş fatura hükmündedir.”

“Gider pusulası, malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren azami yedi gün içinde düzenlenir. Bu süre içerisinde düzenlenmeyen gider pusulası hiç düzenlenmemiş sayılır.

İkinci fıkrada belirtilen bilgileri ihtiva etmeleri kaydıyla;

a) Malın veya hizmetin bedelinin, dördüncü fıkrada belirtilen süre dâhilinde satıcıya; 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununda tanımlanan banka, 20/6/2013 tarihli ve 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanun kapsamında yetkilendirilmiş ödeme kuruluşları veya 9/5/2013 tarihli ve 6475 sayılı Posta Hizmetleri Kanununa göre kurulan Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi aracılığıyla ödenmesi halinde, bu kurumlarca düzenlenen belgeler,

b) 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun kapsamında satın alınan malların gider pusulası düzenlemek zorunda olanlara iade edilmesinde, 6502 sayılı Kanun uyarınca iade edilecek tutarların, (a) bendinde yer alan kurumlar aracılığıyla iadesinde bu kurumlarca düzenlenen belgeler,

c) Bu Kanuna göre belge düzenleme zorunluluğu bulunmayan kamu kurum ve kuruluşlarının, tabi oldukları ilgili mevzuat dâhilinde, yaptıkları işler veya sattıkları mallar için düzenledikleri belgeler,

gider pusulası yerine geçer.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 24- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun mükerrer 242 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraflar eklenmiş, son paragrafında yer alan “tutulması ve düzenlenmesi” ibaresi “tutulması, düzenlenmesi ve ibraz edilmesi” şeklinde ve “tutulmasına ve düzenlenmesine” ibaresi “tutulmasına, düzenlenmesine ve ibraz edilmesine” şeklinde değiştirilmiş ve paragrafın son cümlesine “çalışanları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, imzalanması, iletilmesi ve saklanması hususlarından herhangi biri için hizmet verme konusunda yetkilendirilenlerin ortak, yönetici ve çalışanları” ibaresi eklenmiştir.

“Elektronik defter beratı, elektronik ortamda tutulan defterlere ilişkin olarak, Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenen standartlara uygun bilgileri içeren ve Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından onaylanmış elektronik dosyayı ifade eder.

Elektronik muhasebe fişi, şekil hükümlerinden bağımsız olarak Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenen standart ve içeriğe uygun olarak elektronik ortamda düzenlenen, imzalanan, muhafaza ve ibraz edilebilen muhasebe fişine ait elektronik kayıtlar bütünüdür.”

MADDE 25- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendine “ortamlarında saklanması” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya ibraz edilmesi” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 26- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 261 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“9. Alış bedeli.”

MADDE 27- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 262 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Aşağıda sayılan giderler de maliyet bedeline dâhil edilir:

a) İktisadi kıymetin iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile doğrudan ilgili; gümrük vergileri, gümrük komisyonları, yükleme, boşaltma, nakliye ve montaj giderleri,

b) İktisadi kıymetin iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile doğrudan ilgili; resim ve harçlar, noter, tapu, mahkeme, değer tespiti, danışmanlık, komisyon ve ilan giderleri,

c) İktisadi kıymetin finansmanında kullanılan kredilere ait faiz giderleri ve bunlara ilişkin kur farklarının; emtiada emtianın stoklara girdiği tarihe kadar, diğer iktisadi kıymetlerde ise iktisadi kıymetin envantere alındığı hesap döneminin sonuna kadar olan kısmı ile söz konusu kredilere ilişkin giderler (Faiz giderleri ile kur farklarının diğer kısımlarını maliyet bedeline ithal etmekte veya genel giderler arasında göstermekte mükellefler serbesttirler.),

ç) İktisadi kıymetin stoklara veya envantere alındığı tarihe kadarki depolama ve sigorta giderleri,

d) Gayrimenkullerde mevcut bir binanın satın alınarak yıkılmasından ve arsasının tesviyesinden mütevellit giderler.

Gayrimenkullerle doğrudan ilgili olması şartıyla, bunların envantere alındığı hesap dönemi sonuna kadar alınan hibeler maliyet bedelinden indirilir.

İktisadi kıymetin (emtia hariç) iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile ilgili olan özel tüketim vergisi, indirilemeyecek katma değer vergisi, banka ve sigorta muameleleri vergisi ile kaynak kullanımını destekleme fonunu maliyet bedeline ithal etmekte veya genel giderler arasında göstermekte mükellefler serbesttirler.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 28- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanuna 268 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Alış bedeli:

MADDE 268/A- Alış bedeli, bir iktisadi kıymetin satın alma bedelidir. İktisadi bir kıymetin iktisap edilmesi ile ilgili diğer giderler alış bedeline dâhil değildir.”

MADDE 29- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 270 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 30- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 273 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 31- (7338 s. Kanun md. 62/g uyarınca 1/1/2022 tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin başlığı “Enflasyon düzeltmesi, yeniden değerlendirme oranı ve yeniden değerlendirme:” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ç) Tam mükellefiyete tabi ve bilanço esasına göre defter tutan gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri (kollektif, adı komandit ve adı şirketler dâhil, (A) fıkrasının (9) numaralı bendi kapsamında söz konusu fıkranın (1) numaralı bendinde yer alan şartlara bakılmaksızın enflasyon düzeltmesi yapanlar ile kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına izin verilenler hariç), (A) fıkrasında yer alan enflasyon düzeltmesi yapma şartlarının gerçekleşmediği hesap dönemlerinin sonu itibarıyla, bilançolarına dâhil bulunan amortisman tabi iktisadi kıymetlerini (bu niteliklerini korudukları müddetçe sat-kirala-geri al işlemine veya kira sertifikası ihracına konu edilenler hariç) ve bunlar üzerinden ayrılmış olup bilançolarının pasifinde gösterilen amortismanları aşağıda belirtilen şartlar doğrultusunda yeniden değerleyebilirler.

1. İktisadi kıymetlerin maliyet bedellerine eklenmiş bulunan (iktisadi kıymetlerin aktifleştirildiği hesap dönemine ilişkin olanlar hariç) kur farkları ve kredi faizleri (bunlara isabet eden amortismanlar dâhil) yeniden değerlendirme kapsamına girmez.

2. Yeniden değerlemede, iktisadi kıymetlerin ve bunlara ait amortismanların, bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen ve değerlemenin yapılacağı hesap dönemi sonu itibarıyla yasal defter kayıtlarında yer alan değerleri dikkate alınır. Amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda, yeniden değerlemeye esas alınacak tutar bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

3. İktisadi kıymetlerin (2) numaralı bende göre tespit edilen değerleri ve bunlara ilişkin amortismanların, yeniden değerlemenin yapılacağı yıla ait olan yeniden değerlendirme oranı ile çarpılması suretiyle yeniden değerlendirme sonrası değerleri bulunur.

Yapılacak değerlemede yeniden değerlendirme oranı olarak (B) fıkrasında belirtilen oran dikkate alınır. Kendilerine özel hesap dönemi tayin olunan mükellefler için, özel hesap döneminin başladığı takvim yılına ait oran esas alınır.

Geçici vergi dönemleri itibarıyla yapılacak değerlemede esas alınacak yeniden değerlendirme oranı, bir önceki yılın Kasım ayından başlamak üzere; 3, 6 ve 9 uncu aylarda bir önceki 3, 6 ve 9 aylık dönemlere göre Türkiye İstatistik Kurumunun Yurt İçi Üretici Fiyat Endeksinde meydana gelen ortalama fiyat artış oranı esas alınmak suretiyle belirlenir.

4. Yeniden değerlendirme neticesinde iktisadi kıymetlerin değerinde meydana gelen değer artışı, yeniden değerlemeye tabi tutulan iktisadi kıymetlerin her birine isabet eden değer artışı ayrıntılı olarak görünecek şekilde, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Değer artışı, iktisadi kıymetlerin yeniden değerlendirme sonrası ve yeniden değerlendirme öncesi net bilanço aktif değerleri arasındaki farktır. Net bilanço aktif değeri, iktisadi kıymetlerin bilançonun aktifinde yazılı değerlerinden, pasifte yazılı amortismanların tenzili suretiyle bulunan değeri ifade eder. İktisadi kıymetler için amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda söz konusu değer, bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

5. İktisadi kıymetlerini bu fıkra kapsamında yeniden değerlemeye tabi tutan mükellefler bu kıymetlerini, yeniden değerlendirme sonrasında bulunan değerleri üzerinden amortisman tabi tutmaya devam ederler. Yeniden değerlemeye tabi tutulanların her birine isabet eden değer artışları ile bunların hesap şekilleri amortisman kayıtlarında ayrıntılı olarak gösterilir.

6. Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarının, sermayeye ilave edilme dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen kısmı, bu işlemin yapıldığı dönem kazancı ile ilişkilendirilmeksizin bu dönemde gelir veya kurumlar vergisine tabi tutulur. Sermayeye eklenen değer artışları, ortaklar tarafından işletmeye ilave edilmiş kıymetler olarak kabul edilir. Bu işlemler kâr dağıtım sayılmaz.

7. Yeniden değerlemeye tabi tutulan iktisadi kıymetlerin elden çıkarılması (satış, devir, işletmeden çekiş, tasfiye gibi) halinde, bunlara isabet eden pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışları aynen amortismanlar gibi muameleye tabi tutulur.

8. Her yılın yeniden değerlendirme oranı ancak o yıla ait değerlemede nazara alınabilir. Yeniden değerlemenin herhangi bir yıl yapılmamasından veya değerlendirme oranının düşük uygulanmasından dolayı daha sonraki yıllarda geçmiş dönemlere ilişkin yeniden değerlendirme yapılamaz.

9. Hesap dönemi içinde aktife giren iktisadi kıymetler için aktife girdiği hesap döneminde, yeniden değerlendirme yapılmaz.

10. Yeniden değerlemeye tabi tutulan iktisadi kıymetlerin elden çıkarılmasından önce (A) fıkrasında belirtilen enflasyon düzeltmesi yapılmasına ilişkin şartların oluşması halinde, anılan fıkranın (7) numaralı bendi uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılır. Söz konusu bent gereği öz sermaye kalemlerinin düzeltilmesinde bu madde kapsamındaki yeniden değerlendirme değer artış fonu öz sermayeden düşülür. Ayrıca mezkûr değer artış fonunun sermayeye ilavesi nedeniyle oluşan sermaye artışları sermaye artışı olarak dikkate alınmaz ve enflasyon düzeltmesine tabi tutulmaz.

11. (A) fıkrası uyarınca enflasyon düzeltmesine ilişkin şartların oluştuğu dönemlerde, bu fıkra uyarınca yeniden değerlendirme yapılmaz. Anılan fıkrada belirtilen enflasyon düzeltmesine ilişkin şartların oluşmadığı ilk hesap döneminden itibaren, bu fıkra hükümleri uyarınca yeniden değerlendirme uygulamasına devam olunabilir. Bu durumda iktisadi kıymetlerin yeniden değerlendirilmesine esas değerler olarak, enflasyon düzeltmesine tabi tutulmuş son bilançoda yer alan değerler dikkate alınır. Bu değerlerin tespitinde, iktisadi kıymetler için amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda, bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılır.

12. Bu fıkra kapsamında yeniden değerlendirme yapılan hesap döneminden sonra (A) fıkrası uyarınca enflasyon düzeltmesi şartlarının yeniden oluşması durumunda, bu fıkra hükümlerine göre yeniden değerlemeye tabi tutulmuş olan iktisadi kıymetler ile bunlara ilişkin amortismanlar düzeltilmiş son değerleri dikkate alınarak enflasyon düzeltmesine tabi tutulur.

13. Yeniden değerlemenin herhangi bir yılda yapılmaması durumunda, sonraki hesap dönemlerine ilişkin olarak bu fıkra kapsamında yeniden değerlendirme yapılabilir.

14. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 32- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 315 inci maddesinin birinci fıkrasına “kıymetlerini” ibaresinden sonra gelmek üzere “, 320 nci maddenin dördüncü fıkrası saklı kalmak üzere,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 33- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 318 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ayrı ayrı tespit edilen nispetler, 320 nci maddenin üçüncü fıkrası uygulamasında müracaat tarihinden itibaren geçerlidir.”

MADDE 34- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 320 nci maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Dileyen mükellefler, amortisman işlemine, işletme aktifine yeni kaydedilecek iktisadi kıymetler (ikinci fıkra kapsamındakiler hariç) için bunların kullanıma hazır olduğu tarihte başlayıp ve her bir hesap dönemi için

kıymetin aktifte kaldığı süre kadar gün esasına göre amortisman ayırabilir. Sürenin gün olarak hesaplanması için Hazine ve Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilen faydalı ömür süreleri üçyüzaltmışbeş ile çarpılır.

Mükellefler, Hazine ve Maliye Bakanlığının iktisadi kıymetler için tespit ve ilan ettiği faydalı ömürlerden kısa olmamak üzere amortisman süresini, her yıl için aynı nispet olmak kaydıyla, belirlemekte serbesttir. Şu kadar ki, bu süre Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenen sürenin iki katını ve elli yılı aşamaz. Mükellefler bu tercihlerini iktisadi kıymetin envantere alındığı geçici vergi dönemi sonu itibarıyla kullanırlar. Bu şekilde belirlenen amortisman süresi ve oranı izleyen dönemlerde değiştirilemez.”

“Bu maddenin birinci ya da üçüncü fıkrasına göre amortisman hesaplanmasına başlandıktan sonra bu hesaplama şekline vazgeçilemez.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 35- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 323 üncü maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinde yer alan “dava ve icra takibine değmeyecek derecede küçük” ibaresi “ve 3.000 Türk lirasını aşmayan” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İşletme hesabı esasında defter tutan mükellefler, yukarıdaki fıkralar kapsamında tespit edilen şüpheli alacaklarını defterlerinin gider kısmına ve bunlardan sonradan tahsil edilen miktarları ise tahsil edildikleri dönemde defterlerinin gelir kısmına, hangi alacaklara ait olduğunu gösterecek şekilde, kaydederler.”

MADDE 36-(7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 328 inci maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce;

a) Satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı, işin niteliğine göre zorunlu bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa bu takdirde, satıştan doğan kâr, satışın yapıldığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabilir. Bu süre içinde, satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı gerçekleşmezse, geçici hesapta tutulan kâr, satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

b) Pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere (a) bendindeki esaslar dâhilinde iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

c) Pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr, satışı yapılan iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılabilir tutarından fazla ise bu fazlalık, satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

ç) Satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının sonundan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi hâlinde pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr o yılın kâr ve zarar hesabına eklenir.

Maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 37- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 329 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce;

a) Alınan sigorta tazminatı ile tamamen veya kısmen zarar gören amortismanına tabi iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı, işin niteliğine göre zorunlu bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa tazminat fazlası, tazminatın alındığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabilir. Her ne sebeple olursa olsun bu süre içinde zarar gören iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir

iktisadi kıymetin iktisabı gerçekleşmezse, geçici hesapta tutulan tazminat fazlası, tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

b) Pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere (a) bendindeki esaslar dâhilinde iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

c) Pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası, zarar gören iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılabilir tutarından fazla ise bu fazlalık, tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

ç) Tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının sonundan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi hâlinde pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası o yılın kâr ve zarar hesabına eklenir.

Maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 38- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 339 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 339- Vergi ziyasına sebebiyet vermektен veya usulsüzlükten dolayı ceza kesilen ve cezası kesinleşenlere, vergi ziyayı cezasında cezanın kesinleştiği tarihi izleyen günden itibaren beşinci yılın isabet ettiği takvim yılının sonuna kadar, usulsüzlükte cezanın kesinleştiği tarihi izleyen günden itibaren ikinci yılın isabet ettiği takvim yılının sonuna kadar tekrar ceza kesilmesi durumunda, vergi ziyayı cezası yüzde elli, usulsüzlük cezası yüzde yirmibeş oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Şu kadar ki, artırım tutarı kesinleşen cezadan (kesinleşen birden fazla ceza olması durumunda bunlardan tutar itibarıyla en yüksekinden) fazla olamaz.

Birinci fıkrada yer alan beş ve iki yıllık sürelerin hesabında, artırıma esas alınan cezaların kesinleşme tarihi dikkate alınır.”

MADDE 39- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 352 nci maddesinin I inci derece usulsüzlüklerle ilgili (6) numaralı bendinde yer alan “(Madde 215 - 219)” ibaresi “(Madde 215 - 219 ile mükerrer madde 242)” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 40- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan “227 nci ve 231 inci” ibaresi “227, 231 ve 234 üncü” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın (8) numaralı bendinin birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, bende birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle ile fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“Belge basımı ile ilgili bildirim görevini belirlenen sürede yerine getirmeyen ya da bildirim eksik veya hatalı yapan matbaa işletmecilerine 1.400 Türk lirası özel usulsüzlük cezası kesilir.”

“Bildirim görevinin belirlenen sürede yerine getirilmemesi durumu ile bildirim eksik veya hatalı yapılması durumunda kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası, bildirim belirlenen sürenin sonundan başlayarak 30 gün içinde yapılması ya da eksik veya hatalı yapılan bildirim aynı süre içerisinde tamamlanması veya düzeltilmesi durumunda 1/2 oranında uygulanır.”

“11. Bu Kanunun mükerrer 227 nci maddesi uyarınca tasdik kapsamına alınan konularda yeminli mali müşavir tasdik raporunun aynı maddenin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde belirtilen sürede ibraz edilmemesi durumunda, tasdik raporu ibraz şartı getirilen mükellef adına 50.000 Türk lirasından az ve 500.000 Türk lirasından fazla olmamak üzere, yararlanılması tasdik raporunun ibrazı şartına bağlanan tutarın %5’i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir.”

MADDE 41- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin başlığına “107/A,” ibaresinden sonra gelmek üzere “mükerrer 242,” ibaresi ve maddenin birinci fıkrasına “150,” ibaresinden sonra gelmek üzere “mükerrer 242,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 42- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanununun 371 inci maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinde yer alan “her hangi bir vergi incelemesine başlandığı veya olayın” ibaresi “haber verilen olayın ilgili olduğu vergi türüne ilişkin bir vergi incelemesine başlandığı veya olayın ve ilgili olduğu vergi türünün” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Hazine ve Maliye Bakanlığı maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 43- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanununun 376 ncı maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinde yer alan “vergi ziyai cezasının” ibaresi “vergi cezalarının” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 44- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “cezalarının” ibaresinden önce gelmek üzere “cezaları ile 5.000 Türk lirasını aşan usulsüzlük ve özel usulsüzlük” ibaresi ve ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Uzlaşmaya konu edilebilecek usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının tespitinde cezayı gerektiren fiil bazında kesilecek toplam ceza tutarı dikkate alınır ve 5.000 Türk lirasını aşmayan usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezaları için Kanununun 376 ncı maddesindeki indirim oranı %50 artırımlı olarak uygulanır.”

MADDE 45- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanununun ek 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ile bunlara ilişkin kesilecek vergi ziyai cezalarında” ibaresi “ve bunlara ilişkin kesilecek vergi ziyai cezaları ile 5.000 Türk lirasını aşan usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarında” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Uzlaşmaya konu edilebilecek usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının tespitinde, cezayı gerektiren fiil bazında kesilecek toplam ceza tutarı dikkate alınır.”

MADDE 46- (7338 s. Kanun md. 62/ğ uyarınca 1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak başvurulara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere bölüm başlığı ile birlikte aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

**“DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Karşılıklı Anlaşma Usulü**

Karşılıklı anlaşma usulüne başvuru:

EK MADDE 14- Mükellefler, usulüne uygun yürürlüğe konulmuş bir çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması hükümlerine aykırı olarak vergilendirildiği veya bu şekilde vergilendirileceğine ilişkin kuvvetli emareler bulunduğu iddiasıyla anlaşmanın “Karşılıklı Anlaşma Usulü” hükümlerine göre Gelir İdaresi Başkanlığına başvurabilir. Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması hükümlerine bağlı olarak bu başvuru, anlaşmaya taraf diğer Akit Devlet yetkili makamları aracılığıyla da yapılabilir.

Vergilendirmenin matrah veya vergi farkları itibarıyla bölünebildiği durumlarda başvuru, sadece toplam farkın çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları kapsamındaki bölümüne isabet eden kısmı için yapılabilir.

Yapılan başvurunun değerlendirilebilmesi için çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmasında öngörülen süre ve usulde yapılması şarttır. Anlaşmada başvuru için süre bulunmadığı veya iç mevzuat hükümlerine atf yapıldığı durumda başvurunun, anlaşma hükümlerine aykırı olduğu iddia edilen bir vergilendirme işleminden mükellefin ilk haberdar olduğu tarihten itibaren üç yıl içerisinde yapılması esastır. Her hâlükârda başvuru süresi; ihbarnamenin tebliğ edildiği, ihtirazi kayıtla verilen beyannamede verginin tahakkuk ettiği, vergi kesintisi yapıldığı durumda ise kesintinin yapıldığı tarihten itibaren anlaşmada öngörülen sürenin bitiminde, böyle bir süre yoksa üç yıl tamamlanınca sona erer.”

MADDE 47- (7338 s. Kanun md. 62/ğ uyarınca 1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak başvurulara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Karşılıklı anlaşma usulü ve dava açma:

EK MADDE 15- Karşılıklı anlaşma usulüne göre başvuru; başvuru kapsamındaki tarh ve tebliğ edilen vergi ve cezalar ile ihtirazi kayıtla verilen beyanname üzerine tahakkuk eden vergiye ilişkin dava açma süresini durdurur.

Yapılan başvuruya konu talebin reddi veya diğer Akit Devletin yetkili makamı ile anlaşmaya varılamaması durumunda bu durum bir yazı ile mükellefe tebliğ edilir. Mükellef, söz konusu yazının tebliğ edildiği tarihten itibaren kalan dava açma süresi içerisinde vergi mahkemesi nezdinde dava açabilir. Dava açma süresi, on beş günden az kalmış ise bu süre yazının tebliği tarihinden itibaren on beş gün olarak uzar.”

MADDE 48- (7338 s. Kanun md. 62/ğ uyarınca 1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak başvurulara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Karşılıklı anlaşma usulü başvurusunun neticelendirilmesi:

EK MADDE 16- Başvurunun, Gelir İdaresi Başkanlığı ile diğer Akit Devletin yetkili makamı arasında anlaşmaya varılarak sonuçlandırılması hâlinde durum mükellefe bir yazı ile tebliğ edilir.

Yazının tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde mükellefin varılan anlaşmayı kabul edip etmediğini Gelir İdaresi Başkanlığına bildirmesi şarttır. Mükellef bu süre içinde bildirimde bulunmadığı takdirde, varılan anlaşmayı kabul etmemiş sayılır. Anlaşma sonucunun kabul edilmemesi veya kabul edilmemiş sayılması durumunda, otuz günlük sürenin bitiminden itibaren dava açma süresi yeniden işlemeye başlar ve vergi mahkemesi nezdinde dava açılabilir. Dava açma süresi, on beş günden az kalmış ise bu süre on beş gün olarak uzar.

Gelir İdaresi Başkanlığı ile diğer Akit Devletin yetkili makamı arasında varılan anlaşmanın mükellef tarafından süresi içinde kabul edilmesi durumunda karşılıklı anlaşma vaki olur ve varılan anlaşmaya göre vergi ve cezalarda düzeltme yapılır. Anlaşma üzerine tahakkuk eden vergilere 6183 sayılı Kanuna göre tespit edilen gecikme zammı oranında gecikme faizi; verginin kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, mükellefin karşılıklı anlaşma sonucunu kabul ettiğini bildirdiği tarihe kadar geçen süre için uygulanır.

Karşılıklı anlaşmanın vaki olduğu durumda üzerinde anlaşılan hususlar ve anlaşma uyarınca düzeltilen vergi ve cezalar hakkında dava açılmaz ve hiçbir mercie şikayette bulunulamaz, Kanunun 376 ncı maddesine göre ceza indiriminden faydalanılamaz ve uzlaşma hükümlerinden yararlanılamaz. Söz konusu vergi ve cezalar, düzeltme işleminin mükellefe tebliğ edildiği tarihten itibaren bir ay içerisinde ödenir. Düzeltme işlemine konu verginin tamamı ile cezaların yarısının bu süre zarfında ödenmesi halinde cezanın yarısı indirilir.”

MADDE 49- (7338 s. Kanun md. 62/ğ uyarınca 1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak başvurulara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Başvuru öncesi açılan davalar ve uzlaşma talebi:

EK MADDE 17- Mükellef, Kanunun ek 14 üncü maddesi hükümlerine göre yaptığı başvurudan önce;

a) Dava açmışsa dava, karşılıklı anlaşma usulü başvurusu sonuca bağlanmadan vergi mahkemelerince incelenmez; herhangi bir sebeple incelenir ve karara bağlanırsa, karşılıklı anlaşma başvurusuna ilişkin sonuç dikkate alınır. Anlaşma sonucu idare tarafından yargı mercilerine bildirilir. Karşılıklı anlaşmanın vaki olmaması halinde, durdurulmuş olan davanın görülmesine, vergi mahkemesinde devam olunur.

b) Uzlaşma talebinde bulunmuşsa uzlaşma, karşılıklı anlaşma usulü başvurusunun sonuca bağlanmasına kadar ertelenir. Şu kadar ki, mükellef anlaşmanın sonucunu beklemeksizin uzlaşma hakkını kullanmayı talep ettiği takdirde başvurusundan vazgeçmiş sayılır ve uzlaşmanın vaki olduğu durumda, diğer Akit Devlete yönelik düzeltme talebi hariç, tekrar karşılıklı anlaşma usulü başvurusunda bulunamaz. Uzlaşmanın vaki

olmadığı durumda ise mükellef, Kanunun ek 14 üncü maddesi hükümlerine göre tekrar karşılıklı anlaşma usulü başvurusunda bulunabilir.”

MADDE 50- (7338 s. Kanun md. 62/ğ uyarınca 1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak başvurulara uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Diğer hususlar:

EK MADDE 18- Gelir İdaresi Başkanlığına yapılan karşılıklı anlaşma usulü başvurusu, başvuruya konu vergi ve cezalar için, başvuru tarihi itibarıyla bu Kanunda yazılı zamanaşımı sürelerini durdurur. Duran zamanaşımı, ek 16 ncı maddenin ikinci fıkrası uyarınca mükellef tarafından anlaşma sonucunun kabul edilmemesi veya kabul edilmemiş sayılması durumunda bu durumların ortaya çıktığı tarihi takip eden günden itibaren kaldığı yerden işlemeye devam eder.

Karşılıklı anlaşma sonucuna göre Türkiye’de düzeltme yapılmasının gerekmesi durumunda, anlaşma sonucu, Kanunun zamanaşımı hükümlerine bakılmaksızın uygulanır. Şu kadar ki, anlaşma sonucunun uygulanması için çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmasında bir süre öngörülmüş ise bu süre ile ilgili hükümler saklıdır.

Mükellef, karşılıklı anlaşmanın sonucunu kabul ettiği durumlar hariç olmak üzere, sürecin herhangi bir aşamasında başvurusunu geri çekebilir, bu durumda duran zamanaşımı kaldığı yerden işlemeye devam eder. Mükellefin, başvurusunu geri çektiği durumda, Kanunun diğer hükümleri kapsamındaki başvuru hakları saklıdır.

Karşılıklı anlaşma usulüne başvurulması, tahakkuk eden vergi ve cezaların tahsilatını durdurmaz.

Karşılıklı anlaşma usulü hükümlerinin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 51- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanunun geçici 30 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten 31/12/2023 tarihine (bu tarihler dâhil) kadar, birinci fıkrada belirtilen kapsam ve şartlar dâhilinde iktisap edilen yeni makina ve teçhizat için aynı fıkra uygulamasından yararlanılabilir. Bu fıkranın uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 52- (7338 s. Kanun md. 62/g uyarınca 1/1/2022 tarihinde yürürlüğe girmektedir)

213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 32- Bu maddeyi ihdas eden Kanunla mükerrer 298 inci maddeye eklenen (Ç) fıkrası kapsamında yeniden değerlendirilecek olan mükellefler, anılan fıkra uyarınca ilk kez yeniden değerlendirilecek hesap döneminden önceki hesap döneminin sonu itibarıyla bilançolarına kayıtlı bulunan taşınmazlar ile amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerini (bu niteliklerini korudukları müddetçe sat-kirala-geri al işlemine veya kira sertifikası ihracına konu edilen taşınmaz ve iktisadi kıymetler hariç) aşağıdaki şartlarla yeniden değerleyebilirler.

a) Yeniden değerlemede, taşınmazlar ile amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin ve bunlara ait amortismanların, bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen ve bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (Ç) fıkrası uyarınca ilk kez yeniden değerlendirilecek hesap döneminden önceki hesap döneminin sonu itibarıyla yasal defter kayıtlarında yer alan değerleri dikkate alınır. Amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda, yeniden değerlemeye esas alınacak tutar bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

b) Taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin (a) bendine göre tespit edilen değerleri ve bunlara ilişkin amortismanların yeniden değerlendirme oranı ile çarpılması suretiyle yeniden değerlendirme sonrası değerleri bulunur.

Yapılacak değerlemede esas alınacak yeniden değerlendirme oranı olarak;

1. Bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (A) fıkrasına göre enflasyon düzeltmesine tabi tutulan;

i) En son bilançoda yer alan taşınmazlar ve amortisman tabi diğer iktisadi kıymetler ile bunların amortismanları için, anılan maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, söz konusu bilançonun ait olduğu tarihi takip eden aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

ii) En son bilanço tarihinden sonra iktisap edilen taşınmazlar ve amortisman tabi diğer iktisadi kıymetler ile bunların amortismanları için, anılan maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, bunların iktisap edildiği ayı izleyen aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

2. Daha önce Kanunun geçici 31 inci maddesinin;

i) Birinci fıkrasında yer alan tarihe kadar yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazlar ve amortismanları için, mükerrer 298 inci maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, 2018 yılı Mayıs ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

ii) Yedinci fıkrasında yer alan tarihe kadar yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazlar ve amortisman tabi diğer iktisadi kıymetler ile bunların amortismanları için, mükerrer 298 inci maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, 2021 yılı Haziran ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

dikkate alınır. Bu bent uyarınca dikkate alınacak Yİ-ÜFE ibaresi; Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği 1/1/2005 tarihinden itibaren üretici fiyatları endeksi (ÜFE) değerlerini, 1/1/2014 tarihinden itibaren yurt içi üretici fiyat endeksi (Yİ-ÜFE) değerlerini ifade eder.

c) Yeniden değerlendirme neticesinde taşınmazlar ve amortisman tabi diğer iktisadi kıymetlerin değerinde meydana gelecek değer artışı, yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazlar ve amortisman tabi diğer iktisadi kıymetlerin her birine isabet eden değer artışları ayrıntılı olarak gösterilecek şekilde, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Değer artışı, taşınmazlar ve amortisman tabi diğer iktisadi kıymetlerin yeniden değerlendirme sonrası ve yeniden değerlendirme öncesi net bilanço aktif değerleri arasındaki farktır. Net bilanço aktif değeri, taşınmazlar ve amortisman tabi diğer iktisadi kıymetlerin bilançonun aktifinde yazılı değerlerinden, pasifte yazılı amortismanların tenzili suretiyle bulunan değeri ifade eder.

Taşınmaz ve amortisman tabi diğer iktisadi kıymetlerini bu madde kapsamında yeniden değerlemeye tabi tutan mükellefler bunları, yapılan yeniden değerlendirme sonrasında bulunan değerleri üzerinden amortisman tabi tutmaya devam ederler.

Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarı üzerinden %2 oranında hesaplanan vergi, yeniden değerlendirme işleminin yapıldığı tarihi izleyen ayın sonuna kadar bir beyanname ile gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve ilk taksiti beyanname verme süresi içinde, izleyen taksitler beyanname verme süresini takip eden ikinci ve dördüncü ayda olmak üzere üç eşit taksitte ödenir. Bu fıkra kapsamında ödenen vergi; gelir ve kurumlar vergisinden mahsup edilmez, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilmez. Beyanın zamanında yapılmaması ya da tahakkuk eden verginin süresinde ödenmemesi halinde bu madde hükümlerinden faydalanılamaz.

Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarının, sermayeye ilave edilme dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen kısmı, bu işlemin yapıldığı dönem kazancı ile ilişkilendirilmeksizin bu dönemde gelir veya kurumlar vergisine tabi tutulur.

Yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmaz ve amortisman tabi diğer iktisadi kıymetlerin elden çıkarılması halinde, pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışları, kazancın tespitinde dikkate alınmaz.

Bu madde kapsamında yeniden değerlendirme sadece bir kez, bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (Ç) fıkrası uyarınca yapılacak yeniden değerlendirme öncesinde olmak üzere yapılabilir. Bu madde kapsamında yeniden değerlendirme yapmakla birlikte yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden sonraki hesap

dönemi için mükerrer 298 inci maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yeniden değerlendirilmeyen mükellefler, daha sonraki dönemlerde mezkûr fıkra kapsamında yapacakları yeniden değerlendirilmede tekrar bu madde kapsamında yeniden değerlendirilmeyebilirler.

Bu madde kapsamında yeniden değerlendirmeye tabi tutulan taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin elden çıkarılmasından önce bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (Ç) fıkrası uyarınca yeniden değerlendirilmeyen mezkûr maddenin (A) fıkrası gereğince enflasyon düzeltmesi yapılmasına ilişkin şartların oluşması halinde, bu madde gereğince oluşan değer artışı fonu özsermayeden düşülmek suretiyle mezkûr madde uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

488 sayılı Damga Vergisi Kanunu ile ilgili maddeler

MADDE 53- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına “il özel idareleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 54- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

488 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tablonun “IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümünün (36) numaralı fıkrasına, “Sermaye piyasası araçlarının ihracına” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 31/B maddesi kapsamında teminat yöneticisinin taraf oldukları dahil bu ihraca konu teminatlara” ibaresi ile bölüme aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“55. Genel ve özel bütçeli idarelere, il özel idarelerine, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına, belediyelere ve köylere yapılacak bağışlara ilişkin olarak ilgili idare ile bağışlayanlar arasında düzenlenen kağıtlar.”

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu ile ilgili madde

MADDE 55- (7338 sayılı Kanunun 62/h maddesi uyarınca, 193 sayılı Kanunun mükerrer 20/B maddesine ilişkin hükmü 1/1/2022 tarihinden itibaren söz konusu madde kapsamında vergilendirilen kazançlara konu teslim ve hizmetlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde, diğer hükmü yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir) 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (a) bendinde yer alan “basit usulde vergilendirilen” ibaresi “kazançları basit usulde tespit edilen” şeklinde değiştirilmiş ve bende “aynı Kanunun mükerrer 20/B maddesi kapsamında vergilendirilen kazançlara konu teslim ve hizmetler,” ibaresi eklenmiştir.

4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu ile ilgili maddeler

MADDE 56- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) ve (c) bentlerinde yer alan “bir katına” ibareleri “üç katına” şeklinde ve (c) bendinde yer alan “malların” ibaresi “mallar için farklı matrah grupları oluşturmaya, malların matrah grupları, motor gücü,” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 57- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

4760 sayılı Kanunun ekinde yer alan (II) sayılı listeye,

a) 8701.20 G.T.İ.P. numaralı malın yer aldığı satırdan önce gelmek üzere aşağıdaki sıra eklenmiştir.

“

87.01	Traktörler (87.09 pozisyonuna giren traktörler hariç) [Yalnız ATV (her türlü arazide kullanılan araç) ve UTV (çok amaçlı hizmet aracı)]	25
--------------	---	----

”

b) 87.03 G.T.İ.P. numaralı sıranın “-Diğerleri” satırından önce gelmek üzere karşılarında gösterilen oranlarıyla birlikte aşağıdaki satırlar eklenmiştir.

“

- ATV (her türlü arazide kullanılan araç) ve UTV (çok amaçlı hizmet aracı)	25
- Motorlu karavanlar	45

”

c) 87.04 G.T.İ.P. numaralı sıranın “-Diğerleri” satırından önce gelmek üzere karşısında gösterilen oranıyla birlikte aşağıdaki satır eklenmiştir.

“

- ATV (her türlü arazide kullanılan araç) ve UTV (çok amaçlı hizmet aracı)	25
---	----

”

5411 sayılı Bankacılık Kanunu ile ilgili madde

MADDE 58- (7338 s. Kanun md. 62/g uyarınca 1/1/2022 tarihinde yürürlüğe girmektedir)

19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 143 üncü maddesinin altıncı fıkrasında yer alan “kuruluş işlemleri de dâhil olmak üzere kuruldukları takvim yılı ve bunu izleyen beş yıl süresince” ibaresi ve “her ne nam altında olursa olsun tahsil edilecek tutarlar 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu gereği ödenecek banka ve sigorta muameleleri vergisinden,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ile ilgili maddeler

MADDE 59- (7338 s. Kanun md. 62/i uyarınca bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren madde kapsamında yapılacak nakdi sermaye artışlarına uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinin birinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Nakdi sermaye artışlarının, yurt dışından getirilen nakitle karşılanan kısmı için bu oran %75 olarak uygulanır.”

MADDE 60- (7338 s. Kanun md. 62/i uyarınca 1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak yatırım harcamalarına uygulanmak üzere yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

5520 sayılı Kanunun 32/A maddesinin yedinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(8) Yatırım teşvik belgesi bazında yapılan yatırım harcamasına yatırıma katkı oranının uygulanmasıyla belirlenen tutarın %10’luk kısmı, kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken ayı takip eden ikinci ayın sonuna kadar talep edilmesi şartıyla, özel tüketim vergisi ve katma değer vergisi hariç olmak üzere tahakkuk etmiş diğer vergi borçlarından terkin edilmek suretiyle kullanılabilir. Terkin talebinde bulunulabilecek tutar, hak edilen yatırıma katkı tutarından indirimli kurumlar vergisi yoluyla kullanılan yatırıma katkı tutarının düşülmesinden sonra bulunan tutarın yarısından fazla olamaz. Diğer vergi borçlarının terkin suretiyle kullanılan tutarın bir katına isabet eden yatırıma katkı tutarından vazgeçildiği kabul edilir, diğer vergilerden terkin talep edilen tutar ile vazgeçilen yatırıma katkı tutarları dolayısıyla vergi matrahına indirimli oranda kurumlar vergisi uygulanmaz. Bu fıkra kapsamında diğer vergi borçlarından terkin edilebilecek toplam tutar, ilgili yatırım teşvik belgesi kapsamında fiilen yapılan yatırım harcamalarına, yatırıma katkı oranı uygulanmak suretiyle hesaplanan tutarın %10’undan fazla olamaz.”

7194 sayılı Dijital Hizmet Vergisi ile Bazı Kanunlarda ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile ilgili maddeler

MADDE 61- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

5/12/2019 tarihli ve 7194 sayılı Dijital Hizmet Vergisi ile Bazı Kanunlarda ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 52 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “1/1/2022” ibaresi “1/1/2023” şeklinde değiştirilmiştir.

Yürürlük Maddesi

MADDE 62- (7338 s. Kanun md. 62/j uyarınca yayımı (26.10.2021) tarihinde yürürlüğe girmektedir)

Bu Kanunun;

a) 1, 4, 5 ve 8 inci maddeleri 1/1/2021 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

b) 2 nci maddesi 1/1/2022 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

c) 9 uncu maddesi 2022 yılı vergilendirme dönemine ilişkin verilecek beyannamelerden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

- ç) 10 uncu maddesi 1/1/2022 tarihinden itibaren verilmesi gereken yıllık gelir ve kurumlar vergisi beyannamelerinde uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- d) 15 inci maddesi 1/6/2022 tarihinde,
- e) 17 ve 18 inci maddeleri 1/7/2022 tarihinde,
- f) 23 üncü maddesi yayımı tarihini takip eden ayın başında,
- g) 31, 52 ve 58 inci maddeleri 1/1/2022 tarihinde,
- ğ) 46, 47, 48, 49 ve 50 nci maddeleri 1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak başvurulara uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- h) 55 inci maddesinin, 193 sayılı Kanunun mükerrer 20/B maddesine ilişkin hükmü 1/1/2022 tarihinden itibaren söz konusu madde kapsamında vergilendirilen kazançlara konu teslim ve hizmetlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde, diğer hükmü yayımı tarihinde,
- ı) 59 uncu maddesi bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren madde kapsamında yapılacak nakdi sermaye artışlarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- i) 60 ıncı maddesi 1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak yatırım harcamalarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
- j) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.
- MADDE 63-** Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.